

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்
பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the State Educational Policy (SEP-2024)

(For All Commerce and Management Students)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - I

Tamil Poetry Selections

I & II Semester

B.COM/ BBA / BHM / TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு

BENGALURU CITY UNIVERSITY

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - I

**A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for B.COM/ BBA / BHM /
Degree Courses (I & II Semester)**

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju

**Member, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University &
Professor of Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001. (Rtd)**

Edited by: Prof.I. Arockia Mary

HoD of Tamil,(Rtd)

**St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.**

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2024

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. உ. பசுவராசு

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU** –I For the Ist and IInd semester **B.COM/BBA/BHM /** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University.

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu-I** for the Ist and IInd semester **B.COM/ BBA/BHM/** degree courses of Bengaluru City University (BCU).

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof/Dr. Jyothi Venkatesh

Chairperson

Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

1. Prof. U. Basavaraju	Chief Editor
Member, Board of Studies in Tamil and Malayalam, Bengaluru City University and HoD of Tamil, (Rtd) Maharani Cluster University, Bengaluru-560001.	
2. Prof. I. Arockia Mary	Editor
HoD of Tamil, (Rtd) St. Joseph's University Lalbagh Road, Bengaluru-560027	

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. -செய்யு அது தமிழ்ச்ள் திரட்டு -1 ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது B.Com / BBA/BHM / பட்ட வகுப்பிற்குரிய முதல் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும்,பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர். கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு - I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்
பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the State Educational Policy (SEP-2024)

(For All Commerce and Management Students)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- I

Tamil Poetry Selections

I & II Semester

B.COM/ BBA / BHM / TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு

BENGALURU CITY UNIVERSITY

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்

முதற் பருவம்	இரண்டாம் பருவம்
<p>அலகு- I - செய்யுள் நற்றிணைப் பாடல்கள்.</p> <p>1.குறிஞ்சி - 102,393</p> <p>2.முல்லை -221,367</p> <p>3.மருதம் - 120</p> <p>4.நெய்தல் -91</p> <p>5.பாலை -12</p> <p>அலகு - II - செய்யுள் மதுரைக்காஞ்சி</p> <p>அலகு- III- செய்யுள் திருக்குறள்</p> <p>இனியவை கூறல்</p> <p>அறிவுடையமை</p> <p>புலவி நுணுக்கம்</p> <p>அலகு-IV - இலக்கணம் எழுத்து இலக்கணம்</p> <p>அலகு- V - நாடகம் அழுக்குப் படாத அழகு</p> <p>(அலகு-5க்கு உரிய நூலை மட்டும் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்)</p>	<p>அலகு - I - செய்யுள் கம்பராமாயணம்</p> <p>வாலி வதைப் படலம்</p> <p>அலகு-II - செய்யுள் மணிமேகலை</p> <p>மலர் வனம் புக்கக் காதை</p> <p>அலகு- III- செய்யுள் பெரியபுராணம்</p> <p>தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்.</p> <p>அலகு -IV - இலக்கணம் சொல் இலக்கணம்</p> <p>1.சொல் விளக்கம்</p> <p>2.பகுபதம், பகாபதம்</p> <p>3.பெயர்ச்சொல்,வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்.</p> <p>4.இயற்சொல் , திரிசொல்,</p> <p>5.திசைச்சொல், வடசொல்</p> <p>6.தொகைச் சொற்கள்</p> <p>அலகு- V - கட்டுரைத் தொகுப்பு நல்வாழ்வு</p> <p>(அலகு-5க்கு உரிய நூலை மட்டும் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்).</p>

முதற் பருவம்

நற்றிணை

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று நற்றிணை. நன்மை+ திணை= நற்றிணை (சிறந்த ஒழுக்கம்) என்னும் பொருள் கொண்ட நூல். இது அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களைக் கொண்ட நூலாகும். ஒன்பது அடிமுதல் பன்னிரண்டு அடிவரையில் அமைந்த பாடல்களைக் கொண்டு 275 புலவர்களால் பாடப்பட்ட நூலாகும். இந்நூல் நானூறு அகப்பாடல்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் உள்ள ஏழு பாடல்கள் இங்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளன.

குறிஞ்சி

1

கொடுங் குரற் குறைத்த செவ் வாய்ப்பைங் கிளி!

அஞ்சல் ஓம்பி, ஆர் பதம் கொண்டு,

நின் குறை முடித்த பின்றை, என் குறை

செய்தல்வேண்டுமால்; கை தொழுது இரப்பல்;

பல் கோட் பலவின் சாரல் அவர் நாட்டு,

நின் கிளை மருங்கின், சேறிஆயின்,

அம் மலை கிழவோற்கு உரைமதி-இம் மலைக்

கானக் குறவர் மட மகள்

ஏனல் காவல் ஆயினள் எனவே.

தலைவி கூற்று

காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி- செம்பியனார்

2

நெடுங் கழை நிவந்த நிழல் படு சிலம்பின்
கடுஞ் சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று உயங்க,
பால் ஆர் பசும் புனிறு தீரிய, களி சிறந்து,
வாலா வேழம் வணர் குரல் கவர்தலின்,
கானவன் எறிந்த கடுஞ் செலல் ஞெகிழி
வேய் பயில் அடுக்கம் சுடர மின்னி,
நிலை கிளர் மீனின், தோன்றும் நாடன்
இரவின் வருடம் இடும்பை நாம் உய,
வரைய வந்த வாய்மைக்கு ஏற்ப,
நமர் கொடை நேர்ந்தனர்ஆயின், அவருடன்,
நேர்வர்கொல் வாழி-தோழி! நம் காதலர்
புதுவர் ஆகிய வரவும், நின்
வதுவை நாண் ஒடுக்கமும் காணுங்காலே.
தோழி கூற்று
வரைவு மலிந்தது -கோவூர் கிழார்

முல்லை

3

மணி கண்டன்ன மா நிறக் கருவிளை
ஒண் பூந் தோன்றியொடு தண் புதல் அணிய,
பொன் தொடர்ந்தன்ன தகைய நன் மலர்க்
கொன்றை ஒள் இணர் கோடுதொறும் தூங்க,

வம்பு விரித்தன்ன செம் புலப் புறவில்,
நீர் அணிப் பெரு வழி நீள் இடைப் போழ்,
செல்க-பாக!-நின் செய்வினை நெடுந் தேர்:
விருந்து விருப்புறாஉம் பெருந் தோட் குறுமகள்,
மின் ஒளிர் அவிர் இழை நல் நகர் விளங்க,
நடை நாட் செய்த நவிலாச் சீறடிப்
பூங் கட் புதல்வன் உறங்குவயின் ஒல்கி,
'வந்தீக, எந்தை!' என்னும்
அம் தீம் கிளவி கேட்கம் நாமே.
வினை முற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.-
இடைக்காடனார்

4

கொடுங் கண் காக்கைக் கூர் வாய்ப் பேடை
நடுங்கு சிறைப் பிள்ளை தழீஇ, கிளை பயிர்ந்து,
கருங் கண் கருனைச் செந்நெல் வெண் சோறு
சூருடைப் பலியொடு கவரிய, குறுங் கால்
கூழுடை நல் மனைக் குழுவின் இருக்கும்
மூதில் அருமன் பேர் இசைச் சிறுகுடி
மெல் இயல் அரிவை! நின் பல் இருங் கதுப்பின்
குவளையொடு தொடுத்த நறு வீ முல்லைத்
தளை அவிழ் அலரித் தண் நறுங் கோதை
இளையரும் சூடி வந்தனர்: நமரும்
விரி உளை நன் மாக் கடைஇ,

பரியாது வருவர், இப் பனி படு நாளே.

தோழி கூற்று

வரவு மலிந்தது-நக்கீரர்

மருதம்

5

தட மருப்பு எருமை மட நடைக் குழவி
தூண் தொறும் யாத்த காண்தகு நல் இல்,
கொடுங் குழை பெய்த செழுஞ் செய் பேதை
சிறு தாழ் செறித்த மெல் விரல் சேப்ப,
வாளை ஈர்ந் தடி வல்லிதின் வகைஇ,
புகை உண்டு அமர்த்த கண்ணள், தகை பெறப்
பிறை நுதல் பொறித்த சிறு நுண் பல் வியர்
அம் துகில் தலையில் துடையினள், நப் புலந்து,
அட்டிலோளே அம் மா அரிவை-
எமக்கே வருகதில் விருந்தே! சிவப்பாள் அன்று,
சிறு முள் எயிறு தோன்ற
முறுவல் கொண்ட முகம் காண்கம்மே.
விருந்து வாயிலாகப்புக்க தலைவன் சொல்லியது.-மாங்குடி கிழார்

நெய்தல்

6

நீ உணர்ந்தனையே-தோழி!-வீ உகப்

புன்னை பூத்த இன் நிழல் உயர் கரைப்
பாடு இமிழ் பனிக் கடல் துழைஇ,பெடையோடு
உடங்கு இரை தேரும் தடந் தாள் நாரை
ஐய சிறு கண் செங் கடைச் சிறு மீன்,
மேக்கு உயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பை,
தாய்ப் பயிர் பிள்ளை வாய்ப் படச் சொரியும்
கானல் அம் படப்பை ஆனா வண் மகிழ்ப்
பெரு நல் ஈகை நம் சிறு குடிப் பொலிய,
புள் உயிர்க் கொட்பின் வள் உயிர் மணித் தார்க்
கடு மாப் பூண்ட நெடுந் தேர்
நெடு நீர்ச் சேர்ப்பன் பகல் இவண் வரவே?
தோழி,தலைமகட்கு வரைவு மலிந்து உரைத்தது.-பிசிராந்தையார்

பாலை

7

விளம்பழம் கமழும் கமஞ்சூற்குழிசிப்
பாசம் தின்ற தேய் கால் மத்தம்
நெய் தெரி இயக்கம் வெளில்முதல் முழங்கும்
வைகு புலர் விடியல் மெய் கரந்து,தன் கால்
அரி அமை சிலம்பு கழீஇ,பல் மாண்
வரி புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்,
'இவை காண்தோறும் நோவர்மாதோ;

அளியரோ அளியர் என் ஆயத்தோர்!' என

நும்மொடு வரவு தான் அயரவும்,

தன் வரைத்து அன்றியும் கலுழ்ந்தன கண்ணே.

தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது.- கயமனார்

மதுரைக் காஞ்சி

(தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை

மாங்குடி மருதனார் பாடியது)

மதுரைக் காஞ்சி , பத்துப்பாட்டில் ஆறாவதாக இடம் பெற்றுள்ள ஒரு நூலாகும் பத்துப்பாட்டில் உள்ள நூல்களில் அதிக அடிகளால் ஆன நூல் இதுவே ஆகும். இதன் ஆசிரியர் மாங்குடி மருதனார். இதன் பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆவான். இவன் , இந்நாட்டின் முடியுடை வேந்தன் மட்டுமன்றி முத்தமிழ் வல்ல பெரும் புலவனும் ஆவான்.

இந்நூலின் வாயிலாக ஏறத்தாழ ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த தமிழக மாண்பும் , ஆட்சி முறைமையும் , ஆட்சிப் புரிவோரின் அறம் திறம்பா மாட்சியும் உலகினோர்க்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

இயற்கை வளம்

ஓங்குதிரை வியன் பரப்பின்

ஓலி முந்நீர் வரம்பு ஆக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமைய

மலை நாறிய வியல் ஞாலத்து,

வல மாதிரத்தான் வளி கொட்ப,

வியல் நாள்மீன் நெறி ஒழுக,

பகல் செய்யும் செஞ் ஞாயிறும்
இரவுச் செய்யும் வெண் திங்களும்,
மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க,
மழை தொழில் உதவ, மாதிரம் கொழுக்க,
தொடுப்பின் ஆயிரம் வித்தியது விளைய,
நிலனும் மரனும் பயன் எதிர்பு நந்த,
செயற்கைச் செழிப்பு நிலை

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க;
மே தக, மிகப் பொலிந்த
ஓங்கு நிலை வயக் களிறு;
கண்டு தண்டாக் கட்கு இன்பத்து,
உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்,
உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்,
பொய் அறியா, வாய்மொழியால்
புகழ் நிறைந்த, நல் மாந்தரொடு
நல் ஊழி அடிப் படர,
பல் வெள்ளம் மீக்கூற,
உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக!

அகத்தியரின் வழிவந்த சான்றோன்
பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின்
நிணம் வாய்ப் பெய்த பேய் மகளிர்
இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்ப்

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட,
அஞ்சு வந்த போர்க்களத்தான்,
ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின்,
வய வேந்தர் ஒண் குருதி
சினத் தீயின் பெயர்பு பொங்க,
தெறல் அருங் கடுந் துப்பின்,
விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின்,
தொடித் தோள் கை துடுப்பு ஆக
ஆடுற்ற ஊன் சோறு,
நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்
அடி ஒதுங்கிப் பின் பெயராப்
படையோர்க்கு முருகு அயர,
அமர் கடக்கும் வியன் தானை
தென்னவன் பெயரிய துன் அருந் துப்பின்
தொள் முது கடவுள் பின்னர் மேய,
வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பின் பொருந்!

நெடியோனின் போர்த் திறமை

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருது, அவரைச் செரு வென்றும்,
இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி,
சுரம் போழ்ந்த இகல் ஆற்றல்,

உயர்ந்து ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின்,
நிலம் தந்த பேர் உதவி,
பொலந் தார் மார்பின், நெடியோன் உம்பல்!

பொருநர்க்கு யானை முதலிய பரிசுகளைப் பாண்டியன் கொடுத்தல்
ஒரு சார், விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண்
முழவுத் தோள் முரண் பொருநர்க்கு,
உரு கெழு பெருஞ் சிறப்பின்
இரு பெயர்ப் பேர் ஆயமொடு
இலங்கு மருப்பின் களிறு கொடுத்தும்,
பொலந் தாமரைப் பூச் சூட்டியும்,
நலம் சான்ற கலம் சிதறும்
பல் குட்டுவர் வெல் கோவே!

தலையாலங்கானத்தில் பகைவர்களை வென்றமை
மீக்கூறும்,
வியல் மேவல் விழுச் செல்வத்து,
இரு வகையான், இசை சான்ற,
சிறுகுடிப் பெருந் தொழுவர்,
குடி கெழீஇய நால் நிலவரொடு,
தொன்று மொழிந்து, தொழில் கேட்ப
கால் என்னக் கடிது உராஅய்,
நாடு கெட எரி பரப்பி,

ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து,
அரசு பட அமர் உழக்கி,
முரசு கொண்டு களம் வேட்ட
அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே!

கொற்கைக்குத் தலைவன்

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை;
செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை;
பேர் உலகத்து மேளந் தோன்றிச்
சீருடைய விழுச் சிறப்பின்,
விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்,
இலங்கு வளை, இருஞ் சேரி,
கள் கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து,
நல் கொற்கையோர் நசைப் பொருந்!

செழியன் பரதவரை வென்றமை

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்று,
அஞ்சு வரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்,
கோழ் ஊஉன் குறைக் கொழு வல்சி,
புலவு வில், பொலி கூவை,
ஒன்று மொழி, ஒலி இருப்பின்,
தென் பரதவர் போர் ஏறே!

பகைவரது நாட்டைக் கைக்கொண்ட வெற்றி

அரிய எல்லாம் எளிதினின் கொண்டு,
உரிய எல்லாம் ஓம்பாது வீசி,
நனி புகன்று உறைதும் என்னாது, ஏற்று எழுந்து,
பனி வார் சிமையக் கானம் போகி,
அக நாடு புக்கு, அவர் அருப்பம் வெளவி,
யாண்டு பல கழிய வேண்டு புலத்து இறுத்து,
மேம்பட மரீஇய வெல் போர்க் குருசில்!

உலகைச் சிறப்புற ஆண்டு மறைந்தோர் பலர் எனல்

தவாப் பெருக்கத்து அறா யாணர்,
அழித்து ஆனாக் கொழுந் திற்றி
இழித்து, ஆனாப் பல சொன்றி,
உண்டு, ஆனாக் கூர் நறவின்
தின்று, ஆனா இன வைகல்
நிலன் எடுக்கல்லா ஒண் பல் வெறுக்கைப்
பயன் அறவு அறியா வளம் கெழு திரு நகர்
நரம்பின் முரலும் நயம் வரு முரற்சி
விறலியர் வறுங் கைக் குறுந் தொடி செறிப்ப
பாணர் உவப்பக் களிறு பல தரீஇ,
கலந்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைஇ,
மறம் கலங்கத் தலைச் சென்று,
வாள் உழந்து, அதன் தாள் வாழ்த்தி,

நாள் ஈண்டிய நல் அகவர்க்குத்
தேரோடு மா சிதறி,
தூற்ற சுடர்ப் பூவின்,
பாடு புலர்ந்த நறுஞ் சாந்தின்,
விழுமிய பெரியோர் சுற்றம் ஆக,
களளின் இரும் பைக்கலம் செல உண்டு,
பணிந்தோர் தேளம் தம் வழி நடப்ப,
பணியார் தேளம் பணித்துத் திறை கொண்மார்,
பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வல் பாசறைப்
படு கண் முரசம் காலை இயம்ப,
வெடி படக் கடந்து, வேண்டு புலத்து இறுத்த,
பணை கெழு பெருந் திறல், பல் வேல் மன்னர்,
கரை பொருது இரங்கும், கனை இரு முந்நீர்த்
திரை இடு மணலினும் பலரே, உரை செல
மலர் தலை உலகம் ஆண்டு, கழிந்தோரே!
மதுரை மாநகரின் அமைப்பும் காட்சிகளும்
பாண்டி நாட்டிற்கு நடுவண் அமைந்து விளங்குதல்
முழவு இமிழும், அகல் ஆங்கண்,
விழவு நின்ற வியல் மறுகின்,
துணங்கை, அம் தழுஉவின், மணம் கமழ் சேரி,
இன் கலி யாணர், குழுஉப் பல பயின்று, ஆங்கு,

பெரும்பாணர் வாழும் இருக்கை

கலை தாய், உயர் சிமையத்து,
மயில் அகவும், மலி பொங்கர்,
மந்தி ஆட, மா விசும்பு உகந்து
முழங்கு கால் பொருத மரம் பயில் காவின்,
இயங்கு புனல் கொழித்த வெண் தலைக் குவவு மணல்
கான் பொழில் தழீஇய அடைகரைதோறும்,
தாது சூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய்,
கோதையின் ஒழுகும் விரி நீர் நல் வரல்,
அவிர் அறல், வையைத் துறை துறை தோறும்
பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி,
அழுந்துபட்டிருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும்

அகழியும் மதிலும் பெற்று, மாடங்கள் ஓங்கி நின்றல்

நிலனும் வளனும் கண்டு அமைகல்லா
விளங்கு பெருந் திருவின் மான விறல் வேள்
அழும்பில் அன்ன, நாடு இழந்தனரும்,
கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்,
தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத் தர வந்த,
அண்ணல் யானை, அடு போர் வேந்தர்
இன் இசை முரசும் இடைப் புலத்து ஒழிய,
பல் மாறு ஓட்டி, பெயர் புறம் பெற்று,

மண் உற ஆழ்ந்த மணி நீர்க் கிடங்கின்,
விண் உற ஓங்கிய பல் படைப் புரிசை,
தொல் வலி நிலைஇய, அணங்குடை நெடு நிலை,
நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்,
மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு,
வையை அன்ன வழக்குடை வாயில்,
வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்கி,
சில்காற்று இசைக்கும் பல் புழை நல் இல்,
யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்

பல் வகைக் கொடிகள்

பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுந்து ஒலிப்ப,
மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனர் நுவல,
கயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு, இமிழ் இசை
மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை

கோயில்களில் அந்தி விழா

நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும்
மாக விசும்போடு ஐந்து உடன் இயற்றிய
மழு வாள் நெடியோன் தலைவன் ஆக,
மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர், சூழ் சுடர்
வாடாப் பூவின், இமையா நாட்டத்து,

நாற்ற உணவின், உரு கெழு பெரியோர்க்கு,
மாற்று அரு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்,
அந்தி விழவில் தூரியம் கறங்க
வீரர்கள் மன்னனை வாழ்த்துதல்
வரு புனல் கல் சிறை கடுப்ப, இடை அறுத்து,
ஒன்னார் ஓட்டிய செருப் புகல் மறவர்
வாள் வலம் புணர்ந்த நின் தாள் வலம் வாழ்த்த

சிறந்த வீரர் முதலியோரைக் கொணர மன்னன் பணித்தல்

'வில்லைக் கவைஇக், கணைதாங்கு மார்பின்
மா தாங்கு எறுழ்த் தோள் மறவர்த் தம்மின்;
கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின
நல் எயில் உழந்த செல்வர்த் தம்மின்;
கொல் ஏற்றுப் பைந் தோல் சீவாது போர்த்த
மாக் கண் முரசம் ஓவு இல கறங்க,
எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை நாப்பண்,
பெரு நல் யானை போர்க்களத்து ஒழிய,
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்;
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம் பூந் தும்பை,
"நீர் யார்?" என்னாது, முறை கருதுபு சூட்டி,
காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி,
பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து,

வானத்து அன்ன வள நகர் பொற்ப,
நோன் குறட்டு அன்ன ஊன் சாய் மார்பின்,
உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தம்மின்;
நிவந்த யானைக் கண நிரை கவர்ந்த
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப் பூந் தெரியல்
பெருஞ் செய் ஆடவர்த் தம்மின்; பிறரும்
யாவரும் வருக; ஏனோரும் தம்!' என

மன்னனது பெருங் கொடை

'வரையா வாயில் செறாஅது' இருந்து,
'பாணர் வருக! பாட்டியர் வருக!
யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருக!" என
இருங் கிளை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம்
கொடுஞ்சி நெடுந் தேர் களிற்றொடும் வீசி

மன்னனை வாழ்த்துதல்

களம்தோறும் கள் அரிப்ப,
மரம்தோறும் மை வீழ்ப்ப,
நிண ஊன் சுட்டு உருக்கு அமைய,
நெய் கனிந்து வறை ஆர்ப்ப,
குருஉக் குய்ப் புகை மழை மங்குலின்
பரந்து தோன்றா, வியல் நகரால்,
பல் சாலை முது குடுமியின்,

நல் வேள்வித் துறை போகிய
தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர்
புணர் கூட்டு உண்ட புகழ் சால் சிறப்பின்,
நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல,
வியப்பும், சால்பும், செம்மை சான்றோர்
பலர் வாய்ப் புகர் அறு சிறப்பின் தோன்றி,
அரிய தந்து குடி அகற்றி,
பெரிய கற்று இசை விளக்கி,
முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்,
பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்,
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து, இனிது விளங்கி,
பொய்யா நல் இசை நிறுத்த புனை தார்ப்
பெரும் பெயர் மாறன் தலைவனாக,
கடந்து அடு வாய்வாள் இளம் பல் கோசர்,
இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மொழி கேட்ப,
பொலம் பூண் ஐவர் உட்படப் புகழ்ந்த
மறம் மிகு சிறப்பின் குறு நில மன்னர்
அவரும், பிறரும், துவன்றி,
பொற்பு விளங்கு புகழ் அவை நிற்புகழ்ந்து ஏத்த,
இலங்கு இழை மகளிர் பொலங் கலத்து ஏந்திய
மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப, நாளும்
மகிழ்ந்து இனிது உறைமதி, பெரும

!வரைந்து நீ பெற்ற நல் ஊழியையே!

திருக்குறள்

தமிழில் உள்ள நூல்களிலேயே மிகவும் சிறப்பு பெற்று, உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ளோராலும் போற்றப்பட்டு வரும் நூல் திருக்குறள் ஆகும். இது அடிப்படையில் ஒரு வாழ்வியல் நூல். மனித வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கும் நூல். இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு, 133 அதிகாரங்களாகி, அதிகாரத்திற்குப் பத்துக் குறட்பாக்களாக 1330 குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்நூலை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவர் உலக மக்களால் தெய்வப் புலவர், பொய்யாமொழிப் புலவர், செந்நாப் போதர் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். இவரது இயற்பெயர், வாழ்ந்த இடம் முதலியவை உறுதியாகத் தெரியவில்லை எனினும் இவர், கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் சென்னையில் உள்ள மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்து வந்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

இவர் இயற்றிய திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை, முப்பால், ஈரடி நூல், உத்தர வேதம், தெய்வ நூல், பொதுமறை, பொய்யா மொழி வாயுறை வாழ்த்து, தமிழ் மறை, திருவள்ளுவம் போன்ற பல சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

இனியவை கூறல்

1. இன்சொல் ஆல் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
2. அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன் அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.
3. முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி, அகத்தான் ஆம்
இன்சொ லினதே அறம்.

- 4.துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொல் அவர்க்கு.
- 5.பணிவுடையன், இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணிஅல்ல மற்றுப் பிற.
- 6.அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி, இனிய சொலின்.
- 7.நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
- 8.சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல், மறுமையும்
இம்மையும், இன்பம் தரும்.
- 9.இன்சொல் இனிதுஈன்றல் காண்பான், எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது?.
- 10.இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்-
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

அறிவுடைமை

- 1.அறிவற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும்
உள்அழிக்கல் ஆகா அரண்.
- 2.சென்ற இடத்தால் செலவிடா, தீதுஒரீஇ,
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு.
- 3.எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும், அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

4.எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்பது-அறிவு.

5.உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்

கூம்பலும் இல்லது அறிவு.

6.எவ்வது உறைவது உலகம், உலகத்தொடு

அவ்வது உறைவது-அறிவு.

7.அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்; அறிவுஇலார்

அஃது அறி கல்லா தவர்.

8.அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது

அஞ்சல், அறிவார் தொழில்.

9.எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை

அதிர வருவதோர் நோய்.

10.அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவுஇலார்

என்உடைய ரேனும் இலர்.

புலவி நுணுக்கம்

1.பெண்இயலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்;

நண்ணேன் பரத்த!நின் மார்பு.

2.ஊடி இருந்தேமா, தும்மினார் யாத்தம்மை,

'நீடுவாழ்க!' என்பாக்கு அறிந்து.

3.கோட்டுப் பூச்சுடினும் காயும் 'ஒருத்தியைக்

காட்டிய சூடினீர்!' என்று.

- 4.'யாரினும் காதலம்' என்றேனா, ஊடினாள்
'யாரினும்! யாரினும்!' என்று.
- 5.'இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம்' என்றேனா,
கண்நிறை நீர் கொண்டனள்.
- 6.'உள்ளினேன்' என்றேன் 'மற்று என்மறந்தீர்' என்று என்னைப்
புல்லாள், புலத்தக் கனள்.
- 7.வழுத்தினாள், தும்மினேனாக; அழித்து அழுதாள்,
'யார்உள்ளித் தும்மினீர்?' என்று.
- 8.தும்முச் செறுப்ப, அழுதாள், 'நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ?' என்று.
- 9.தன்னை உணர்த்தினும் காயும், 'பிறர்க்குநீர்
இந்நீர் ஆகுதிர்!' என்று.
- 10.நினைத்திருந்து நோக்கினும், காயும், 'அனைத்துநீர்
யார்உள்ளி நோக்கினீர்?' என்று.

இலக்கணம் - எழுத்து

எழுத்து:

நாம் பேசுவதை வரி வடிவில் எழுதுவது எழுத்து எனப்படும். அது முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இருவகைப்படும்.

முதல் எழுத்துகள்:

பிற எழுத்துகள் தோன்ற அடிப்படையாக உள்ள எழுத்துகள் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவ்வகையில் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும்

மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துகள்:

வேற்று ஒலிகளின் துணையின்றித் தானே இயங்கும் எழுத்துகள் உயிர்எழுத்துகள்ஆகும்.நமதுஉடலில்உள்ள உயிர் தானே இயங்கி உடலையும் இயக்குவது போல் உயிர் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகளோடு சேர்ந்து அவற்றையும் இயக்குவதால் உயிர் எழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

அவையாவன:

அ,ஆ,இ,ஈ,உ,ஊ,எ,ஏ,ஐ,ஒ,ஓ,ஔ - இப்பன்னிரண்டு எழுத்துகளும் உயிர் எழுத்துகள் ஆகும். இவ்வுயிர் எழுத்துகள் குறில், நெடில் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறில்:

அ,இ,உ,எ,ஒ - இவை ஐந்தும் குறுகிய அளவில் ஒரு மாத்திரை அளவு உச்சரிக்கப்படுவதால் குற்றெழுத்துகள் எனப்படுகிறது..

நெடில்:

ஆ,ஈ,ஊ,ஏ,ஓ,ஐ,ஔ - இவை ஏழும் இரண்டு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிப்பதால் நெட்டெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

மெய்யெழுத்துகள்:

தானே தனித்து இயங்காது உயிர் எழுத்துகளின் துணையோடு இயங்கும் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் எனப்படும்.

அவையாவன:

க்,ங்,ச்,ஞ்,ட்,ண்,த்,ந்,ப்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள்,ற்,ன் - இவை பதினெட்டும் மெய் எழுத்துகள் ஆகும்.

மெய் எழுத்துகளின் வகைகள்:

ஒலிக்கும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய் எழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும்.

அவையாவன:

வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் – என மெய்யெழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும். மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டும் அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும்.

வல்லினம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் -ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வலிமையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை வல்லினம் என்பர்.

மெல்லினம்:

ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன் – ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் மென்மையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை மெல்லினம் என்பர். இவற்றை உச்சரிக்கும் போது மூக்கின் வழியாகக் காற்று வெளிப்படுவதால் மூக்கொலிகள் என்றும் கூறுவர்.

இடையினம்:

ய் ,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் – ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வன்மையாகவும் அல்லாமல் மென்மையாகவும் அல்லாமல் இடைப்பட்ட ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை இடையினம் என்பர்.

சார்பெழுத்துகள்:

முதல் எழுத்துகளான உயிர் எழுத்துகளையும் மெய் எழுத்துகளையும் சார்ந்து பிறக்கும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள் எனப்படும்.

வகைகள்:

சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும்.

அவையாவன:

1. உயிர்மெய் எழுத்து
2. ஆய்த எழுத்து
3. உயிரளபெடை
4. ஒற்றளபெடை
5. குற்றியலுகரம்
6. குற்றியலிகரம்
7. ஐகாரக் குறுக்கம்

8.ஒளகாரக் குறுக்கம்

9.மகரக் குறுக்கம்

10.ஆய்தக் குறுக்கம்

உயிர்மெய் எழுத்து:

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டுடனும் சேர்ந்து பிறக்கும் 216 எழுத்துகளும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகும். அவ்வாறு சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்துகள் உயிர் எழுத்துகளின் ஒலி (மாத்திரை) அளவையே பெறும்.

(எ-டு) க்+அ=க (ஒரு மாத்திரை)

க்+ஆ=கா (இரண்டு மாத்திரை)

ஆய்தம்:

மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி வடிவம் ஆய்த எழுத்தாகும்.இதற்குத் தனிநிலை, புள்ளி எழுத்து, அடுப்பெழுத்து என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவ்வெழுத்து எப்பொழுதும் சொல்லின் இடையிலேயே வரும்.

(எ-டு) அஃது, எஃகு.

அளபெடை:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துகள் சில நேரங்களில் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும்.அவ்வாறு ஒலிப்பதற்கு அளபெடை என்று பெயர்.

வகைகள்:

உயிரளபெடை,ஒற்றளபெடை என அளபெடை இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை:

1.செய்யுளிசை அளபெடை

2.இன்னிசை அளபெடை

3.சொல்லிசை அளபெடை

என உயிரளபெடை மூவகைப்படும்.

செய்யுளிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அவ்வோசையை நிறைவு செய்ய சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் நெட்டெழுத்துகள், தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அதன் குறில் நெட்டெழுத்தை அடுத்து எழுதப்படும். இதனை இசைநிறை அளபெடை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு) ஆஅதும் என்னுமவர்

தெய்வம் தொழாஅள்

நல்ல படாஅ

இன்னிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையாத போதும், இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு ஒரு குறில் நெடிலாக அளபெடுத்து வருவது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) கெடுப்பதூஉம்

துன்புறூஉம்

சொல்லிசை அளபெடை:

செய்யுளில் வரும் ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற நெட்டெழுத்து அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்.

இக் குறளில் வரும் நசை என்ற சொல் விருப்பம் என்ற பெயர்ச் சொல்லைக் குறிக்கிறது. ஆனால் நசைஇ என்று அளபெடுத்து வரும் போது விரும்பி என்று வினைச்சொல்லாக மாறுகிறது. இவ்வாறு ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,வ்,ய்,ல்,ள் பத்து ஒற்றெழுத்துகளும் ஆய்த எழுத்தும் அவ்வோசையை நிறைக்க அளபெடுத்து வரும். அவை அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அவ்வொற்றெழுத்துகளே மீண்டும் எழுதப்படும். இவ்வாறு ஒற்றெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை எனப்படும்.

எ-டு: இலங்ங்கு வெண்பிறை - இடையில்

மடங்ங் கலந்த - இறுதியில்

எஃஃகிலங்கிய - இடையில்

குற்றியலுகரம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் - எனும் ஆறு வல்லின மெய்களுடனும் சேர்ந்து வரும் 'உ' கரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - சொல்லின் இறுதியில் வரும் போது தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து அரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'உ' கரம் குற்றியலுகரம் எனப்படுகிறது.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தின் அடுத்த எழுத்தை நோக்க இக்குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, பட்டு
- 2.மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - சங்கு , ஆண்டு
- 3.இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு , சால்பு
- 4.உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - வரகு, படகு
- 5.நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு
- 6.ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரம் - அஃது, எஃகு

குற்றியலிகரம்:

நிலைமொழியின் இறுதியில் குற்றியலுகரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - வந்து வருமொழியின் முதலில் 'ய' வந்தால், நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும் போது 'உ' என்ற எழுத்து 'இ' என்ற எழுத்தாக மாறும். இவ்வாறு திரிந்த 'இ' தனக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிப்பதே குற்றியலிகரம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) நாடு+யாது = நாடியாது

சால்பு+ யாது=சால்பியாது

ஐகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் அமைந்த 'ஐ' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு

மாத்திரையாக உச்சரிக்கப்படும்.இவ்வாறு 'ஐ' குறைந்து ஒலிப்பது ஐகார்க்குறுக்கம் எனப்படும்.

(எ-டு) ஐவர் ,கலைஞர் , குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலில் வரும் 'ஒள' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ஒள', ஒளகாரக் குறுக்கம் எனப்படுகின்றது.

(எ-டு) ஒளவை, கௌதாரி

மகரக் குறுக்கம்:

ஒரு சொல்லில் 'ண்', அல்லது 'ன்'- என்ற மெய் எழுத்து வந்து அதனை அடுத்து 'ம்' வந்தால் அது தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ-டு) மருண்ம் (மருளும்)

போன்ம் (போலும்)

மேலும் நிலைமொழியின் இறுதியில் 'ம்' அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'வ ' இருந்தாலும் 'ம்' தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ம்' மகரக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) வரும் வளவன்

தரும் வடிவேல்

ஆய்தக் குறுக்கம்:

தனிக்குறிலை அடுத்து ல்,ள் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'த' வந்தால் அச் சொற்கள் இணையும் போது ஆய்தம் பிறக்கும்.இவ்வாய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஆய்தம் ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) கல் + தீது = கஃநீது

பல் + துளி = பஃறுளி

முள் + தீது = முஃடீது

மொழி முதல் எழுத்துகள்:

சொற்களின் முதலில் வரும் எழுத்துகள் மொழி முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவை பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ஞ,ங என்னும் பத்து உயிர்மெய் எழுத்துகளும் ஆகும்.

(எ-டு) அடை, ஆடை, இடை, ஈட்டி, உடை, ஊடகம்,

எடை, ஏடு, ஐயம், ஒற்றுமை, ஓடம், ஒளவை.

கனி, சக்தி, தண்ணீர், நட்பு, படை, மக்கள்,

வளம், யவனர், ஞாலம், (அங்)ஙனம் .

மொழி இறுதி எழுத்துகள்:

சொற்களின் இறுதியில் வரும் எழுத்துகள் மொழி இறுதி எழுத்துகள் எனப்படும். அவை தனித்தும் மெய்யுடன் கூடியும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - என்னும் பதினொரு மெய் எழுத்துகளும், குற்றியலுகரமும் ஆகும்.

(எ-டு) பல - அ

நிலா - ஆ

நன்றி - இ

தீ - ஈ

மருந்து - உ

பூ - ஊ

சேள (உயர்வு) - எ

எங்கே - ஏ

வெறுங்கை - ஐ

நொ (நோய்) - ஒ

கோ - ஓ

கௌ (பற்றுதல்) - ஔ

உரிஞ் (உரிஞ்சு) - ஞ்

மண் - ண்

வெரிந்(முதுகு) - ந்

மரம் - ம்

பொன் - ன்

பாய் - ய்

வேர் - ர்

வேல் - ல்

தெவ் (பகை) - வ்

யாழ் - ழ்

தேள் - ள்

அஃது - து (உ)

போலி:

ஒரு சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் அமைந்த ஒரு எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்து வந்து பொருள் மாறாமல் இருந்தால் அதைப் போலி என்பர். அது முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப் போலி என மூவகைப்படும்.

(எ-டு) **முதற் போலி:**

மஞ்சு - மைஞ்சு

மயன் - மையன்

இடைப் போலி:

அமச்சு - அமைச்சு

அரசு - அரைசு

கடைப் போலி:

பந்தல் - பந்தர்

அறம் - அறன்

சுட்டெழுத்துகள்:

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வரும் எழுத்திற்குச் சுட்டெழுத்து என்று பெயர். அ,இ,உ என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் நின்று ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும்.

இது அகச்சுட்டு, புறச் சுட்டு என இருவகைப்படும்.

(எ-டு) அகச்சுட்டு:

அது , இது , உது

அவன், இவன், உவன்

புறச் சுட்டு:

அப்பக்கம்

இப்பக்கம்

உப்பக்கம்

வினா எழுத்துகள்:

வினாப் பொருளைச் சுட்ட வரும் எழுத்துகள் வினா எழுத்துகள் எனப்படும். இவை சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லின் முதலில் வருவன:

எ,யா – எது?, யார்?

சொல்லின் இறுதியில் வருவன:

ஆ, ஓ – வந்தானா?, வந்தானோ?

சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருவன:

ஏ – ஏன்?, எங்கே?

வினா எழுத்துகளின் வகைகள்:

அகவினா , புறவினா என இருவகைப்படும்.

அகவினா:

ஏன் , எங்கு , எப்படி

புறவினா:

எப்போது?, வந்தானா?, அவனா?, எவ்வூர்?.

இரண்டாம் பருவம்

கம்பராமாயணம்

கவிச்சக்கரவர்த்தி, கல்வியில் பெரியர் கம்பர், கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும், என்றெல்லாம் பல்லாற்றானும் போற்றப்படும் சிறப்பு மிக்க கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் தமிழில் உள்ள ஓர் ஒப்பற்ற காப்பியமாகும். வால்மீகியின் இராமாயணத்தை அடியொற்றி இக்காப்பியத்தை எழுதியிருந்தாலும் இது வடமொழி இராமாயணத்தை விடப் பலவகையில் சிறப்புடையது. 'இராமாவதாரம்' எனக் கம்பர் தமது நூலுக்குப் பெயர் வைத்தாலும், கம்பருக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டி அவரது பெயரையும் இணைத்து கம்பராமாயணம் என்றே வழங்கி வருகின்றனர். இந்நூல் பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் ஆகிய ஆறு காண்டங்களையும் 113 படலங்களையும் 10,569 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது.

நமது பாடப்பகுதியாகிய வாலி வதைப் படலம் கம்பராமாயணத்தில் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இராமன் கிட்கிந்தையின் மன்னனான வாலியைக் கொன்ற நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பகுதியாகும்.

இராமன், இலக்குவன், சுக்கிரீவன், அனுமன் ஆகிய நால்வரும் பிற வானர வீரர்களோடு கிட்கிந்தையை அடைந்து, வாலியைக் கொல்லுதற்குரிய வழியை ஆராய்ந்தனர். போர் நடக்கையில் தான் வேறுபுறம் நின்று வாலி மீது அம்பு தொடுப்பதாக இராமன் கூற, சுக்கிரீவன் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, வாலியை வலியப் போருக்கழைத்தான். வாலியும் போருக்குப் புறப்பட, தாரை இராமன் துணையொடு சுக்கிரீவன் போரிட வந்துள்ளமையைச் சுட்டிப் போருக்குச் செல்வதைத் தடுத்தான். வாலி, இராமனது அறப்பண்புகளைத் தாரைக்கு உணர்த்திவிட்டுப் போரை விரும்பிக் குன்றின் புறத்தே வந்தான்.

பேராற்றல் படைத்த வாலி, சுக்கிரீவர்களை இராமன் வியந்து பேச, இலக்குவன் சுக்கிரீவனை ஐயுற்றுப் பேசினான். நட்புக் கொள்வாரிடம் உள்ள நற்குணங்களை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென இராமன் இலக்குவனுக்கு உரைத்தான். வாலிக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் இடையே போர் கடுமையாக நடந்தது. வாலி, சுக்கிரீவனை யானையைச் சிங்கம் அழிப்பது போல அவன் வலிமை தளர்ந்து விழும்படி செய்ய, சுக்கிரீவன்

இராமனை அடைந்து உதவி வேண்டினான். இராமன் சுக்கிரீவனைக் கொடிப் பூ அணிந்து, போர் புரியச் சொல்ல, அவ்வாறே சென்று சுக்கிரீவன் வாலியோடு மோதினான். வாலி சுக்கிரீவனை மேலே தூக்கிக் கீழே எறிந்து கொல்ல முயன்றபோது, இராமன் வாலியின் மார்பில் அம்பினைச் செலுத்த வாலி மண்ணில் சாய்ந்தான். தன்மீது அன்பு செலுத்தியவன் யார் என அறிய, வாலி அம்பைப் பறிக்க, அதனால் குருதி வெள்ளம் பெருக, அதைக் கண்டு உடன்பிறந்த பாசத்தால் சுக்கிரீவன் கண்களில் நீர்மல்க நிலமிசை வீழ்ந்தான்.

வாலி தன் மார்பில் தைத்த அம்பில் 'இராமன்' என்னும் நாமத்தைக் கண்டான். இராமன் அறமற்ற செயலைச் செய்துவிட்டதாக இராமனைப் பலவாறு இகழ்ந்தான். இராமன் தான் செய்தது முறையான செயலே எனத் தெளிவுபடுத்தினான்; வாலி தன்னை விலங்கெனக் கூறிக்கொள்ளும் முகத்தான் தன்பால் சிறிதும் குற்றம் இல்லை என உணர்த்த, உருவத்தால் விலங்காயினும் நல்லறிவு பெற்ற வாலி செய்த செயல் குற்றமுடைத்து என இராமன் விளக்கினான். அதனைக் கேட்ட வாலி, தகாத வகையில் மறைந்து நின்று எய்யக் காரணம் யாது என வினவ, அதற்கு இலக்குவன் விடையளித்தான். இராமனைச் சுக்கிரீவன் முதலில் சரணடைந்துவிட்டதால், அவனைக் காக்க வேண்டி இராமன் இவ்வாறு செய்ய நேரிட்டது என்று உரைத்தான்.

'சிறியன சிந்தியாதா'னாகிய வாலி மனம் மாறி இராமனிடம் தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டி, அவன் பெருமை கூறித் துதித்தான். தன் தம்பி சுக்கிரீவன், தவறு செய்யின் அவன்மீது அம்பு தொடுக்க வேண்டாம் என ஒரு வரம் வேண்டினான். அனுமனின் ஆற்றலை இராமனுக்கு வாலி எடுத்துரைத்தான். சுக்கிரீவனுக்குப் பல அறிவுரைகள் கூறி, அவனை இராமனிடத்தில் அடைக்கலப்படுத்தினான்.

போர்க்களம் வந்த அங்கதன், குருதி வெள்ளத்தில் தந்தையைக் கண்டு அரற்ற, வாலி அவனைத் தேற்றி, இராமன் பெருமைகளை அறிவுறுத்தினான். அவனை இராமனிடம் அடைக்கலப்படுத்த, இராமன் அங்கதனுக்கு உடைவாள் அளித்து ஏற்க, வாலி வீடு பேறு அடைந்தான். வாலி மார்பில் தைத்த அம்பு இராமனிடம் மீண்டது. வாலிக்கு ஏற்பட்ட துயர் கேட்டுத் தாரை போர்க்களம் உற்று, வாலியின் மேல் வீழ்ந்து புலம்பினாள். அவளை அந்தப்புரம் செலுத்தி, அனுமன் வாலிக்குரிய இறுதிக் கடன்களை அங்கதனைக் கொண்டு செய்வித்தான்.

அந்நிலையில் கதிரவன் மறைய இருள் தும்ந்தது. இராமன் சீதையின் நினைவோடு இரவுக்கடலை அரிதில் நீந்தினான்.

வாலி வதைப் படலம்

சுக்கிரீவன், இராமன் பணித்தவாறு சென்று பொருதல்:

.மலைந்தபோது இனைந்து, இரவி சேய், ஐயன்மாட்டு அணுகி,
உலைந்த சிந்தையோடு உணங்கினன், வணங்கிட, 'உள்ளம்
குலைந்திடேல்; உமை வேற்றுமை தரெந்திலம்; கொடிப் பூ
மிலைந்து செல்க 'என விடுத்தனன்; எதிர்த்தனன் மீட்டும். 1

சுக்கிரீவன் வாலியைத் தாக்குதல்:

.தயங்கு தாரகை நிரை தொடுத்து அணிந்தன போல,
வயங்கு சென்னியன், வயப் புலி வானவல் ஏற்றோடு
உயங்கும் ஆர்ப்பினன், ஒல்லை வந்து, அடு திறல் வாலி
பயம் கொளப் புடைத்து, எற்றினன்; குத்தினன், பல கால். 2

வாலி சுக்கிரீவனை உயிர்த்தலத்தில் புடைத்து உதைத்தல்:

அயிர்த்த சிந்தையன், அந்தகன குலைகுலைந்து அஞ்சச்
செயிர்த்து நோக்கினன்; சினத்தொடு சிறுநகை செய்யா,
வயிர்த்த கையினும், காலினும், கதிர்மகன் மயங்க,
உயிர்த் தலந்தொறும் புடைத்தனன்; அடித்தனன்; உதைத்தான். 3

சுக்கிரீவன், இராமனிருக்கின்ற திசைநோக்கி விழித்தல்:

கக்கினான் உயிர், உயிர்ப்பொடும்; செவிகளின், கண்ணின்
உக்கது, ஆங்கு எரிப் படலையோடு உதிரத்தின் ஓதம்;

திக்கு நோக்கினன், செங் கதிரோன் மகன்; செருக்கிப்
புக்கு, மீக்கொடு நெருக்கினன், இந்திரன் புதல்வன்.

4

இராமன் வாலியின்மேல் அம்பு செலுத்தல்:

‘எடுத்துப் பார் இடை எற்றுவன், பற்றி ‘என்று இளவல்
கடித்தலத்தினும், கழுத்தினும், தன் இருகரங்கள்
மடுத்து, மீக் கொண்ட வாலிமேல், கோல் ஒன்று வாங்கித்
தொடுத்து, நாணொடு தோள் உறுத்து, இராகவன் துரந்தான்.

5

இராமபாணம் வாலியின் மார்பை எளிதில் துளைத்தல்:

காரும் வார் சுவைக் கதலியின் கனியினைக் கழியச்
சேரும் ஊசியிற் சென்றது நின்றது என் செப்ப?
நீரும், நீர்தரு நெருப்பும், வன் காற்றும், கீழ் நிமிர்ந்த
பாரும் சார் வலி படைத்தவன் உரத்தை அப் பகழி.

6

வாலி கலங்கி விழுதல்:

அலங்கு தோள் வலி அழிந்த தன் தம்பியை அருளான்,
வலம்கொள் பார் இடை எற்றுவான் உற்ற போர் வாலி,
கலங்கி, வல்விசைக் கால் கிளர்ந்து எறிவுறக் கடைக் கால்
விலங்கல் மேருவும் வேர் பறிந்தால் என, வீழ்ந்தான்

7

வாலி, தன் மார்பில் தைத்த அம்பினைக் கையினால் இறுகப் பற்றுதல்:

8.சையம் வேரொடும் உரும் உறச் சாய்ந்தனெச் சாய்ந்தான்,
வையம் மீதிடைக் கிடந்த, போர் அடுதிறல் வாலி,
வெய்யவன் தரு மதலையை மிடல்கொடு கவரும்
கை நெகிழ்ந்தனன்; நெகிழ்ந்திலன், கடுங்கணை கவர்தல்.

8

வெற்றி வீரனது அடுகணை, அவன்மிடல் உரத்து ஊடு
உற்றது; அப்புறத்து உறாதமுன், உறு வலி கரத்தால்
பற்றி, வாலினும் காலினும் பறித்து அகப்படுத்தான்;
கொற்ற வெங் கொடு மறலியும் சிரதலம் குலைந்தான்.

9

வாலியின் சீற்றமும் ஐயமும்:

எழுந்து, 'வான் முகடு இடித்து உகப் படுப்பல் 'என்று, இவரும்;
'உழுந்து பேரு முன், திசை திரிந்து இறுப்பல் 'என்று உறுக்கும்,
விழுந்து 'பாரினை வேரொடும் பறிப்பல் 'என்று ஓரும்;
'அழுந்தும் இச்சரம் எய்தவன் ஆர்கொல்? 'என்று அயிர்க்கும்.

10

வாலி தன் மார்பில் தைத்த அம்பினைப் பறிக்க வாராமையின் வருந்துதல்:

எற்றும், கையினை நிலத்தொடும்; எரிப் பொறி பறப்பச்
சுற்றும் நோக்குறும்; சுடு சரத்தினைத் துணைக் கரத்தால்
பற்றி, வாலினும் காலினும் வலி உறப் பறிப்பான்
உற்று, உறாமையின் உலைவுறும்; மலை என உருளும்.

11

வாலி, தன்மேல் படைக்கலம் எய்தோர் யாவரோ என ஐயுறுதல்:

'தேவரோ? 'என அயிர்க்கும்; 'அத்தேவர் இச் செயலுக்கு
ஆவரோ? அவர்க்கு ஆற்றல் உண்டோ? ' எனும்; 'அயலோர்
யாவரோ? 'என நகைசெயும்; 'ஒருவனே இறைவர்
மூவரோடும் ஒப்பான் செயலாம் ' என மொழியும்.

12

வாலி, தன்னுயிரை வாங்கிய படைக்கலம் எத்தகையதோ என ஐயுறுதல்:

'நேமி தான் கொலோ? நீலகண்டன் நெடுஞ் சூலம்

ஆம் இது, ஆம் கொலோ? அன்று எனின், குன்று உருவு அயிலும்,
நாம இந்திரன் வச்சிரப் படையும், என் நடுவண்
போம் எனும் துணை போதுமோ? யாது? 'எனப் புழுங்கும். 13

வாலி, தன்னுயிரைக் கவர்ந்த படைக்கலம் அம்பு என்பதனைக் கண்டறிதல்:

'வில்லினால் துரப்ப அரிது, இவ் வெம்சரம்! 'என வியக்கும்;
'சொல்லினால் நெடு முனிவரோ தூண்டினார்? 'என்னும்;
பல்லினால் கடிப்பறும் பலகாலும்; தன் உரத்தைக்
கல்லி, ஆர்ப்பொடும் பறிக்கும் அப்பகழியைக் கண்டான். 14

அம்பினை எய்தவன் பெயர் யாதனெ அறிய வாலி தன் வன்மையால் அதனைப் பறித்தெடுத்தல்:

'சரம் எனும்படி தெரிந்தது; பலபடச் சலித்து என்?
உரம் எனும் பதம் உயிரொடும் உருவிய ஒன்றைக்
கரம் இரண்டினும் காலினும் வாலினும் கழற்றிப்
பரமன் அன்னவன் பெயர் அறிவேன் ' எனப் பறிப்பான். 15

ஓங்கு அரும் பெருந் திறல் உடை மனத்தன், உள்ளத்தன்,
வாங்கினான் மற்று அவ் வாளியை, ஆளி போல் வாலி;
ஆங்கு நோக்கினர் அமரரும் அவுணரும் பிறரும்,
விங்கினார்கள் தோள்; வீரரை யார் வியவாதார்? 16

வாலி, மார்பினின்றும் உதிரம் வெள்ளமெனப் பெருகுதல்:

முடு தண் திரை முரிதரு கடல் என முழங்கி
ஈடு பேர் உலகு இறந்துளது ஆம் எனற்கு எளிதோ?

காடும் மா நெடு விலங்கலும் கடந்தது; அக் கடலின்
ஊடு போதல் உற்று அதனை ஒத்து உயர்ந்து உளது உதிரம். 17

சுக்கிரீவன் பாசம்:

வாசத் தாரவன் மார்பு எனும் மலை வழங்கு அருவி
ஓசைச் சோரியை நோக்கினன்; உடன் பிறப்பு என்னும்
பாசத்தால் பிணிப்புண்ட அத் தம்பியும், பசுங் கண்
நேசத் தாரைகள் சொரிதர, நெடுநிலம் சேர்ந்தான். 18

அம்பில் இராமனது பெயர் பொறிக்கப் பெற்றிருத்தலைக் காணுதல்:

பறித்த வாளியைப் பரு வலித் தடக்கையால் பற்றி,
'இறுப்பென் 'என்று கொண்டு எழுந்தனன், மேருவை இறுப்போன்;
'முறிப்பென் என்னினும் முறிவது அன்றாம் 'என மொழியாப்,
பொறித்த நாமத்தை அறிகுவான் நோக்கினன், புகழோன். 19

மும்மை சால் உலகுக்கு எல்லாம் மூல மந்திரத்தை, முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப் பெரும் பதத்தை, தானே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்தினை, 'இராமன் 'என்னும்
செம்மை சேர் நாமம் தன்னைக் கண்களின் தரெயக் கண்டான். 20

இராமனது செயல் நினைந்து, வாலி நாணி வருந்துதல்:

'இல் அறம் துறந்த நம்பி, எம்மனோர்க்கு ஆகத் தங்கள்
வில் அறம் துறந்த வீரன், தோன்றலால், வேத நூலில்
சொல் அறம் துறந்திலாத தூரியன் மரபும், தொல்லை
நல் அறம் துறந்தது 'என்னா, நகை வர, நாண் உள் கொண்டான். 21

வெள்கிடும்; மகுடம் சாய்க்கும்; வெடிபடச் சிரிக்கும்; மீட்டும்
உள்கிடும்; 'இதுவும் தான் ஓர் ஓங்கு அறமோ? 'என்று உன்னும்;
முள்கிடும் குழியில் புக்க மூரிவெம் களி நல் யானை
தொள் கொடும் கிடந்தது என்னத், துயர்உழந்து அழிந்து சோர்வான் .22

வாலியின் முன்னே இராமன் வந்து தோன்றுதல்:

'இறை திறம்பினனால்; என்னே இழிந்துளார் இயற்கை? என்னில்
முறை திறம்பினனால் 'என்று மொழிகின்ற முகத்தான் முன்னர்,
மறை திறம்பாத வாய்மை மன்னர்க்கு முன்னம் சொன்ன
துறை திறம்பாமல் காக்கத் தோன்றினான், வந்து தோன்ற. 23

இராமனைக் கண்ணுற்ற வாலி, 'நின்செயல் முறையற்றது 'எனக் கூறி இகழ்தல் :

கண்ணுற்றான் வாலி, நீலக் கார்முகில், கமலம் பூத்து,
மண் உற்று வரிவில் ஏந்தி, வருவதே போலும் மாலை;
புண் உற்றது அனைய சோரி பொறியொடும் பொடிப்ப, நோக்கி,
'எண் உற்றாய் என் செய்தாய்? 'என்று, ஏசுவான் இயம்பல் உற்றான். 24

'வாய்மையும் மரபும் காத்து மன் உயிர் துறந்த வள்ளல்
தூயவன் மைந்தனே! நீ பரதன் முன் தோன்றினாயே;
தீமைதான் பிறரைக் காத்துத் தான் செய்தால் தீங்கு அன்று ஆமோ?
தாய்மையும் அன்றி நட்பும் தருமமும் தழுவி நின்றாய். 25

குலம் இது; கல்வி ஈது; கொற்றம் ஈது; உற்று நின்ற
நலம் இது; புவனம் மூன்றும் நாயகம் உன்னது அன்றோ?
வலம் இது; இவ் உலகம் தாங்கும் வண்மை ஈது; என்றால் திண்மை

அலமரச் செய்யலாமோ, அறிந்திருந்து அயர்ந்துளார் போல்.

26

‘கோ இயல் தருமம் உங்கள் குலத்து உதித்தோர்கட்கு எல்லாம்
ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்; உடைமை அன்றோ?
ஆவியை, சனகன் பெற்ற அன்னத்தை, அமிழ்தின் வந்த
தேவியைப் பிரிந்த பின்னை, திகைத்தனை போலும், செய்கை. ‘

27

‘அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்து கழிவரேல், அதற்கு வேறு ஓர்
குரக்கு இனத்து அரசைக் கொல்ல மனுநெறி கூறிற்று உண்டோ?
இரக்கம் எங்கு உகுத்தாய்? என்பால் எப் பிழை கண்டாய்? அப்பா!
பரக்கழி இது நீ பூண்டால், புகழை யார் பரிக்கற் பாலார்? ‘

28

‘ஒலி கடல் உலகம் தன்னில் ஊர்தரு குரங்கின் மாடே
கலியது காலம் வந்து பரந்ததோ? கருணை வள்ளால்!
மெலியவர் பாலதேயோ, ஒழுக்கமும், விழுப்பம் தானும்?
வலியவர் மெலிவு செய்தால் புகழ் அன்றி வசை இன்று ஆமோ? ‘

29

‘கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவ! பெற்ற தாதை
பூட்டிய செல்வம் ஆங்கே தம்பிக்குக் கொடுத்துப் போந்து,
நாட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்; எம்பிக்கு இவ் அரசை நல்கி,
காட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்; கருமம்தான் இதன்மேல் உண்டோ? ‘

30

‘அறை கழல் அலங்கல் வீரர் ஆயவர் புரிவது, ஆண்மைத்
துறை ‘எனல் ஆயிற்று அன்றே? தொன்மையின் நல் நூற்கு எல்லாம்
இறைவன் நீ, என்னைச் செய்தது, ஈது எனில், ‘இலங்கை வேந்தன்

முறை அ(ல்)ல செய்தான் 'என்று முனிதியோ? முனிவு இலாதாய் ' 31

'இருவர் போர் எதிரும் காலை, இருவரும் நல் உற்றாரே;
ஒருவர் மேல் கருணை தூண்டி, ஒருவர் மேல் ஒளித்து நின்று,
வரி சிலை குழைய வாங்கி, வாய் அம்பு மருமத்து எய்தல்
தருமமோ? பிறிது ஒன்று ஆமோ? தக்கிலது என்னும் பக்கம். ' 32

.'வீரம் அன்று; விதி அன்று; மெய்ம்மையின்
வாரம் அன்று; நின் மண்ணினுக்கு என் உடல்
பாரம் அன்று; பகை அன்று; பண்பு ஒழிந்து
ஈரம் அன்று இது; என் செய்தவாறு நீ? 33

.'இருமை நோக்கி நின்று யாவர்க்கும் ஒக்கின்ற
அருமை ஆற்றல் அன்றோ அறம் காப்பது?
பெருமை என்பது இது என்? பிழை பேணல் விட்டு
ஒருமை நோக்கி ஒருவற்கு உதவலோ? 34

'செயலைச் செற்ற பகை தறெவான் தரெிந்து
அயலைப் பற்றித் துணை அமைந்தாய் எனின்
புயலைப் பற்றும் அப் பொங்கு அரி போக்கி ஓர்
முயலைப் பற்றுவது என்ன முயற்சியோ? 35

'கார் இயன்ற நிறத்த களங்கம் ஒன்று
ஊர் இயன்ற மதிக்கு உளது ஆம் என
தூரியன் மரபுக்கும் ஓர் தொல் மறு

ஆரியன்! பிறந்து ஆக்கினை ஆம் அரோ!

36

‘மற்று ஒருத்தன் வலிந்து அறைகூவ வந்து
உற்ற என்னை ஒளித்து உயிர் உண்ட நீ
இற்றையில் பிறர்க்கும் ‘இகல் ஏறு ‘என
நிற்றி போலும்? கிடந்த நிலத்து அரோ.

37

‘நூல் இயற்கையும் நும் குலத்து உந்தையர்
போல் இயற்கையும் சீலமும் போற்றலை;
வாலியைப் படுத்தாய் அ(ல்)லை; மன் அற
வேலியைப் படுத்தாய் விறல் வீரனே!

38

‘தாரம் மற்று ஒருவன் கொள தன் கையில்
பார வெம் சிலை வீரம் பழிப்பதே!
நேரும் அன்று மறைந்து நிராயுதன்
மார்பின் எய்யவோ வில் இகல் வல்லதே?

39

வாலியின் மொழிக்கு இராமன் மறுமொழி கூறுதல்:
என்று தானும் எயிறு பொடி படத்
தின்று காந்தி விழி வழித் தீ உக
அன்று அ(வ்)வாலி அனையன கூறினான்;
நின்ற வீரன் இனைய நிகழ்த்தினான்.

40

“பிலம் புக்காய் நெடு நாள் பெயராய் ” எனாப்
புலம்பு உற்று உன் வழிப் போதல் உற்றான் தனை

குலம் புக்கு ஆன்ற முதியர் “குறிக்கொள் நீ
அலம் பொன் தாரவனே! அரசு “ என்றலும்.

41

“வானம் ஆள என் தம்முனை வைத்தவன்
தானும் மாளக் கிளையின் இறத் தடிந்து
யானும் மாள்வென்; இருந்து அரசு ஆள்கிலென்;
ஊனம் ஆன உரை பகர்ந்தீர் “ என

42

‘பற்றி ஆன்ற படைத் தலை வீரரும்
முற்று உணர்ந்த முதியரும் முன்பரும்
‘இற்றது உம் அரசு எய்தலையேல் ‘என
கொற்ற நன் முடி கொண்டது இக் கோதிலான்.

43

‘வந்த உன்னை வணங்கி மகிழ்ந்தனன்;
“எந்தை! என் கண் இனத்தவர் ஆற்றலால்
தந்தது உன் அரசு “ என்று தரிக்கலான்
முந்தை உற்றது சொல்ல முனிந்து நீ.

44

‘கொல்லல் உற்றனை உம்பியை; கோது அவற்கு
இல்லை என்பது உணர்ந்தும் இரங்கலை;
“அல்லல் செய்யேல்; உனக்கு அபயம்; பிழை
புல்லல் “ என்னவும் புல்லலை பொங்கினாய்.

45

‘ஊற்றம் முற்று உடையான் “உனக்கு ஆர் அமர்
தோற்றும் “ என்று தொழுது உயர் கையனைக்
“கூற்றம் உண்ணக் கொடுப்பன் “ என்று எண்ணினாய்;

நால் திசைக்கும் புறத்தையும் நண்ணினான்.

46

‘அன்ன தன்மை அறிந்தும் அருளலை;

பின்னவன் இவன் என்பதும் பேணலை;

வன்னிதான் இடு சாப வரம்புடைப்

பொன் மலைக்கு இவன் நண்ணலின் போகலை ;

47

‘ஈரம் ஆவதும் இற் பிறப்பு ஆவதும்

வீரம் ஆவதும் கல்வியின் மெய்ந் நெறி

வாரம் ஆவதும் மற்று ஒருவன் புணர்

தாரம் ஆவது தாங்கும் தருக்கு அரோ.

48

‘மறம் திறம்பல் “வலியம் ” எனா மனம்

புறம் திறம்ப எளியவர்ப் பொங்குதல்;

அறம் திறம்பல் அருங் கடி மங்கையர்

திறம் திறம்பல்; தெளிவு உடையோர்க்கு எல்லாம்.’

49

‘தருமம் இன்னது எனும் தகைத் தன்மையும்

இருமையும் தரெந்து எண்ணலை; எண்ணினால்

அருமை உம்பிதன் ஆர் உயிர் தேவியைப்

பெருமை நீங்கினை எய்தப் பெறுதியோ?

50

‘ஆதலானும் அவன் எனக்கு ஆருயிர்க்

காதலான் எனலானும் நின் கட்டனென்;

ஏதிலாரும் எளியர் என்றால் அவர்

தீது தீர்ப்பது என் சிந்தைக் கருத்து அரோ.

51

இராமன் கூறிய மாற்றங்களுக்கு வாலி எதிர்மொழி பகர்தல் :

‘பிழைத்த தன்மை இது ‘எனப் பேர் எழில்
தழைத்த வீரன் உரை செய தக்கிலாது
இழைத்த வாலி ‘இயல்பு அல இத்துணை;
விழைத் திறம் தொழில் ‘என்று விளம்புவான்.

52

‘ஐய! நுங்கள் அரும் குலம் கற்பின் அப்
பொய் இல் மங்கையர்க்கு ஏய்ந்த புணர்ச்சி போல்
செய்திலன் எமைத் தேமலர் மேலவன்;
எய்தின் எய்தியது ஆக இயற்றினான்.

53

‘மணமும் இல்லை மறை நெறி வந்தன;
குணமும் இல்லை குல முதற்கு ஒத்தன;
உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும் ஒழுக்கு அலால்
நிணமும் நெய்யும் இணங்கிய நேமியாய்!

54

‘பெற்றி மற்று இது;பெற்றது ஓர் பெற்றியின்
குற்றம் உற்றிலென்;நீ அது கோடியால்
வெற்றி உற்றது ஓர் வெற்றியினாய்! ‘எனச்
சொற்ற சொல் தகைக்கு உற்றது சொல்லுவான் :

55

இராமன், வாலி செய்த செயல் குற்றமுடையதே என வலியுறுத்தல்:

நலம் கொள் தேவரின் தோன்றி நவை அற

கலங்கலாது அற நல் நெறி காண்டலின்
விலங்கு அலாமை விளங்கியது; ஆதலான்
அலங்கலார்க்கு இது அடுப்பது அன்று ஆம் அரோ.

56

‘பொறியின் யாக்கையதோ? புலன் நோக்கிய
அறிவின் மேலது அன்றோ அறத்தாறு தான்?
நெறியின் நோன்மையை நேர் நின்று உணர்ந்த நீ
பெறுதியோ பிழை உற்று உறு பெற்றிதான்?

57

‘மாடு பற்றி இடங்கர் வலித்திட
கோடு பற்றிய கொற்றவற் கூயது ஓர்
பாடு பெற்ற உணர்வின் பயத்தினால்
வீடு பெற்ற விலங்கும் விலங்கு அதோ?

58

‘சிந்தை நல் அறத்தின் வழிச் சேர்தலால்
பைந் தொடித் திருவின் பரிவு ஆற்றுவான்
வெந் தொழில் துறை வீடு பெற்று எய்திய
எந்தையும் எருவைக்கு அரசு அல்லனோ?

59

‘நன்று தீது என்று இயல் தரெரி நல் அறிவு
இன்றி வாழ்வது அன்றோ விலங்கின் இயல்?
நின்ற நல் நெறி நீ அறியா நெறி
ஒன்றும் இன்மை உன் வாய்மை உணர்த்துமால்.

60

‘தக்க இன்ன தகாதன இன்ன என்று

ஒக்க உன்னலர் ஆயின் உயர்ந்துள
மக்களும் விலங்கே; மனுவின் நெறி
புக்கவேல் அவ் விலங்கும் புத்தேளிரே.

61

‘காலன் ஆற்றல் கடிந்த கணிச்சியான்
பாலின் ஆற்றிய பத்தி பயத்தலால்
மாலினால் தரு வன் பெரும் பூதங்கள்
நாலின் ஆற்றலும் ஆற்றுழி நண்ணினாய்.

62

மே வரும் தருமத் துறை மேவினார்
ஏவரும் பவத்தால் இழிந்தோர்களும்;
தா வரும் தவரும் பல தன்மை சால்
தேவரும் உளர் தீமை திருத்தினார்.

63

‘இனையது ஆதலின் எக் குலத்து யாவர்க்கும்
வினையினால் வரும் மேன்மையும் கீழ்மையும்;
அனைய தன்மை அறிந்தும் அழித்தனை
மனையின் மாட்சி ‘என்றான் மனு நீதியான்.

64

மறைந்து நின்று அம்பு எய்தது எது கருதி ‘என வாலி இராமனை வினாதல்:
அவ் உரை அமையக் கேட்ட அரி குலத்து அரசு, ‘மாண்ட
செவ்வியோய்! அனையது ஆக; செருக் களத்து உருத்து எய்யாதே
வெவ்விய புளிகுர் என்ன, விலங்கியே மறைந்து, வில்லால்
எவ்வியது என்னை? ‘என்றான்; இலக்குவன் இயம்பல் உற்றான்.

65

‘முன்பு, நின் தம்பி வந்து சரண்புக, முறை இ(ல்)லோயைத்
“தன் புலத்து உய்ப்பன் “ என்று செப்பினன்; செருவில் நீயும்
அன்பினை உயிருக்கு ஆகி, “அடைக்கலம் யானும் “ என்றி
என்பது கருதி, அண்ணல் மறைந்து நின்று எய்தது ‘என்றான்.

66

கவி குலத்து அரசும் அன்ன கட்டுரை கருத்தில் கொண்டான்;
அவியுறு மனத்தன் ஆகி, ‘அறத் திறன் அழியச் செய்யான்
புவி உடை அண்ணல் ‘என்பது எண்ணினன்; பொருந்தி முன்னே
செவி உறு கேள்விச் செல்வன் சென்னியின் இறைஞ்சிச் சொன்னான்
‘தாய் என உயிர்க்கு நல்கி, தருமமும், தகவும், சால்பும்,
நீ என நின்ற நம்பி! நெறியினின் நோக்கும் நேர்மை,
நாய் என நின்ற எம்பால், நவை அற உணரலாமே?
தீயன பொறுத்தி ‘என்றான் சிறியன சிந்தி யாதான்.

.67

68

வாலி, இராமனைப் போற்றி வரம் வேண்டுகல்:

இரந்தனன் பின்னும்; ‘எந்தை! யாவதும் எண்ணல் தேற்றாக்
குரங்கு எனக் கருதி, நாயேன் கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்;
அரந்தை வெம் பிறவி என் நோய்க்கு அரு மருந்து அனைய ஐயா!
வரம் தரும் வள்ளால்! ஒன்று கேள் ‘என மறித்தும் சொல்வான் :

69

‘ஏவு கூர் வாளியால் எய்து, நாய் அடியனேன்
ஆவி போம் வேலை வாய் அறிவு தந்து அருளினாய்;
மூவர் நீ! முதல்வன் நீ! முற்றும் நீ! மற்றும் நீ!
பாவம் நீ! தருமம் நீ! பகையும் நீ! உறவும் நீ! ‘

70

‘புரம் எலாம் எரி செய்தோன் முதலினோர் பொருவு இலா
வரம் எலாம் உருவி, என் வசை இலா வலிமை சால்
உரம் எலாம் உருவி, என் உயிர் எலாம் நுகரும் நின்
சரம் அலால், பிறிது வேறு உளது அரோ தருமமே? ‘

71

“யாவரும் எவையும் ஆய், இருதுவும் பயனும் ஆய்,
பூவும் நல் வெறியும் ஒத்து ஒருவ அரும் பொதுமையாய்!
‘யாவன் நீ யாவது ‘என்று அறிவினார் அருளினார்;
தாவு அரும் பதம் எனக்கு அருமையோ? தனிமையோய்! ‘

72

‘உண்டு எனும் தருமமே உருவமாய் உடைய நிற்
கண்டு கொண்டேன்; இனிக் காண என் கடவெனோ?
பண்டொடு இன்று அளவுமே என் பெரும் பழவினைத்
தண்டமே, அடியனேற்கு உறு பதம் தருவதே. ‘

73

‘மற்று இனி உதவி உண்டோ? வானினும் உயர்ந்த மானக்
கொற்றவ! நின்னை, என்னைக் கொல்லிய கொணர்ந்து, தொல்லைச்
சிறற்றினக் குரங்கினோடும் தெரிவு உறச் செய்த செய்கை,
வெற்று அரசு எய்தி, எம்பி, வீட்டு அரசு எனக்கு விட்டான். ‘

74

‘ஓவிய உருவ! நாயேன் உளது ஒன்று பெறுவது உன்பால்;
பூ இயல் நறவம் மாந்தி, புந்தி வேறு உற்ற போழ்தில்,
தீவினை இயற்று மேனும், எம்பி மேல் சீறி, என் மேல்
ஏவிய பகழி என்னும் கூற்றினை ஏவல் ‘என்றான்.

75

வாலி மற்றும் ஒருவரம் வேண்டுதல்:

‘இன்னும் ஒன்று இரப்பது உண்டால்; எம்பியை உம்பிமார்கள்
“தன்முனைக் கொல்வித்தான் “ என்று இகழ்வரேல், தடுத்தி, தக்கோய்!
முன் முனே மொழிந்தாய் அன்றே, இவன் குறை முடிப்பது? ஐயா!
பின் இவன் வினையின் செய்கை அதனையும் பிழைக்கல் ஆமோ?’ 76

வாலி, இராமனுக்கு அநுமனைப் பற்றித் தகவுரை பகர்தல்:

‘மற்று இலென் எனினும், மாய அரக்கனை வாலின் பற்றி,
கொற்றவ! நின்கண் தந்து, குரக்கு இயல் தொழிலும் காட்டப்
பெற்றிலென்; கடந்த சொல்லின், பயன் இலை; பிறிது ஒன்றேனும்,
‘உற்றது செய்க ‘என்றாலும், உரியன் இவ் அனுமன் ‘என்றான். 77

‘அனுமன் என்பவனை ஆழி ஐய! நின் செய்ய செங்கைத்
தனு என நினைதி; மற்று, என் தம்பி நின் தம்பி ஆக
நினைதி; ஓர் துணைவர் இன்னோர் அனையவர் இலை; நீ, ஈண்டு, அவ்
வனிதையை நாடிக் கோடி வானினும் உயர்ந்த தோளாய்!’ 78

வாலி, சுக்கிரீவனை அணைத்து அவனுக்கு உறுதியுரை பகர்தல்:

என்று அவற்கு இயம்பி, பின்னர், இருந்தனன் இளவல் தன்னை
வன் துணைத் தடக்கை நீட்டி வாங்கினன் தழுவி, ‘மைந்த!
ஒன்று உனக்கு உரைப்பது உண்டால் உறுதி; அஃது உணர்ந்து கோடி;
குன்றினும் உயர்ந்த தோளாய்! வருந்தலை ‘என்று கூறும் : 79

‘மறைகளும், முனிவர் யாரும், மலர் மிசை அயனும், மற்றைத்
துறைகளின் முடிவும், சொல்லும் துணிபொருள், தனி வில் தாங்கி,

அறை கழல் இராமன் ஆகி, அற நெறி நிறுத்த வந்தது;

இறை ஒரு சங்கை இன்றி எண்ணுதி; எண்ணம் மிக்கோய்! ‘

80

‘நிற்கின்ற செல்வம் வேண்டி நெறி நின்ற பொருள்கள் எல்லாம்

கற்கின்றது, இவன்தன் நாமம்; கருதுவது, இவனைக் கண்டாய்;

பொற் குன்றம் அனைய தோளாய்! பொது நின்ற தலைமை நோக்கின்,

எற் கொன்ற வலியே சாலும்; இதற்கு ஒன்றும் ஏது வேண்டா. ‘

81

‘கைதவம் இயற்றி, யாண்டும் கழிப்ப அரும் கணக்கு இல் தீமை

வைகளும் புரிந்துளாரும், வான் உயர் நிலையை, வள்ளல்

எய்தவர் பெறுவர் என்றால், இணை அடி இறைஞ்சி, ஏவல்

செய்தவர் பெறுவது, ஐயா! செப்பலாம் தன்மைத்து ஆமோ? ‘

82

‘அருமை என்? விதியினாரே உதவுவான் அமைந்த காலை;

இருமையும் எய்தினாய்; மற்று இனிச் செயல் பாலது எண்ணின்,

திருமறு மார்பன் ஏவல் சென்னியில் சேர்த்தி, சிந்தை

ஒருமையின் நிறுவி, மும்மை உலகினும் உயர்தி அன்றே. ‘

83

‘மத இயல் குரக்குச் செய்கை மயர்வொடு மாற்றி, வள்ளல்

உதவியை உன்னி, ஆவி உற்றிடத்து உதவுகின்றி;

பதவியை எவர்க்கும் நல்கும் பண்ணவன் பணித்த யாவும்

சிதைவு இல செய்து, நொய்தின், தீர்வு அரும் பிறவி தீர்தி. ‘

84

‘அரசியல் பாரம் பூரித்து, அயர்ந்தனை இகழாது, ஐயன்

மரை மலர்ப் பாதம் நீங்கா வாழுதி; மன்னர் என்பார்

எரி எனற்கு உரியர் என்றே எண்ணுதி; எண்ணம் யாவும்
புரிதி; சிற்றடிமை குற்றம் பொறுப்பர் என்று எண்ண வேண்டா ‘ .85

வாலி, சுக்கிரீவனை இராமனிடம் அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தல்:
என்ன, இத் தகைய ஆய உறுதிகள் யாவும், ஏங்கும்
பின்னவற்கு இயம்பி, நின்ற பேர் எழிலானை நோக்கி,
‘மன்னவர்க்கு அரசன் மைந்த! மற்று இவன், சுற்றத்தோடும்
உன் அடைக்கலம் ‘என்று உய்த்தே, உயர் கரம் உச்சி வைத்தான். 86

வாலி, அங்கதனை அழைத்து வரச் செய்தல்:
வைத்தபின், உரிமைத் தம்பி மா முகம் நோக்கி, ‘வல்லை
உய்த்தனை கொணர்தி, உன் தன் ஓங்கு அரு மகனை ‘என்ன,
அ தலை அவனை ஏவி அழைத்தலின், அணைந்தான் என்ப;
கைத்தலத்து உவரி நீரைக் கலக்கினான் பயந்த காளை. 87

அங்கதன் வாலியைக் காணுதல்:
சுடர் உடை மதியம் என்னத் தோன்றிய தோன்றல், யாண்டும்
இடர் உடை உள்ளத்தோரை எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான்,
மடல் உடை நறுமென் சேக்கை மலை அன்றி, உதிர வாரிக்
கடல் இடைக் கிடந்த காதல் தாதையைக் கண்ணின் கண்டான். 88

அங்கதன், வாலியின்மீது வீழ்ந்து புலம்புதல்:
கண்ட கண், கனலும் நீரும் குருதியும் கால, மாலைக்
குண்டலம் அலம்பு கின்ற குவவுத் தோள் குரிசில், திங்கள்
மண்டலம், உலகின் வந்து கிடந்தது; அம் மதியின் மீதா

விண் தலம் அதனின் நின்று ஓர் மீன் விழுந்து என்ன, வீழ்ந்தான். 89

‘எந்தையே! எந்தையே! இவ் எழு திரை வளாகத்து, யார்க்கும்
சிந்தையால், செய்கையால், ஓர் தீவினை செய்திலாதாய்!
நொந்தனை; அதுதான் நிற்க, நின்முகம் நோக்கிக் கூற்றும்
வந்ததே அன்றோ அஞ்சாது? ஆர் அதன் வலியைத் தீர்ப்பார்?’ 90

‘தறை அடித்தது போல் தீராத் தகைய, இத் திசைகள் தாங்கும்
கறையடிக்கு, அழிவு செய்த கண்டகன் நெஞ்சம், உன்தன்
நிறை அடிக் கோல வாலின் நிலைமையை நினையுந் தோறும்
பறை அடிக்கின்றது; அந்தப் பயம் அறப் பறந்தது அன்றே?’ 100

‘குல வரை, நேமிக் குன்றம் என்ற வான் உயர்ந்த கோட்டின்
தலைகளும், நின் பொன் தாளின் தழும்பு, இனி, தவிர்ந்த அன்றே?
மலைகொளும் அரவும் மற்றும் மதியமும் பலவும் தாங்கி,
அலைகடல் கடைய வேண்டின், ஆர் இனிக் கடைவர்? ஐயா!’ 101

‘பஞ்சின் மெல் அடியாள் பங்கன் பாதுகம் அலாது யாதும்
அஞ்சலித்து அறியாச் செங்கை ஆணையாய்! அமரர் யாரும்
எஞ்சலர் இருந்தார் உன்னால்; இன் அமுது ஈந்த நீயோ
துஞ்சினை; வள்ளியோர்கள் நின்னின் யார் சொல்லற் பாலார்?’ 102

வருந்திய அங்கதனை வாலி தழுவித் தேற்றுதல்:

ஆயன பலவும் பன்னி, அழுங்கினன் புழுங்கி, நோக்கித்
தீ உறு மெழுகின் சிந்தை உருகினன்; செங்கண் வாலி,

‘நீ இனி அயர்வாய் அல்லை ‘ என்று, தன் நெஞ்சில் புல்லி,

‘நாயகன் இராமன் செய்த, நல்வினைப் பயன், இது’ என்றான்.

103

வாலி அங்கதனுக்கு அறிவுரை கூறுதல் :

‘தோன்றலும், இறத்தல் தானும், துகள் அறத் துணிந்து நோக்கின்,

மூன்று உலகத்தினோர்க்கும் மூலத்தே முடிந்த அன்றே?

யான் தவம் உடைமையால் இவ் இறுதி வந்து இசைந்தது; யார்க்கும்

சான்று என நின்ற வீரன், தான் வந்து வீடு தந்தான். ‘

104

மணிமேகலை

சீத்தலைச் சாத்தனார்

மணிமேகலை ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார் ஆவார். இந்நூல் கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளான மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திற்கும் மணிமேகலைக்கும் கதைத்தொடர்பு இருப்பதால் இவ்விரு காப்பியங்களையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்பர். இதில் சிலப்பதிகாரத்தைப் போன்றே முப்பது காதைகள் உள்ளன. பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு இலங்கும் இந்நூல் ‘மணிமேகலைத் துறவு’ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

அஃதாவது, மாதவியும் வயந்த மாலையும் சொல்லாட்டம் நிகழ்த்தும் பொழுது மணிமேகலை புத்த படிமத்திற்கு அணிய வேண்டிய மலர் மாலை தொடுக்கும் செயலில் ஈடுபட்டிருந்தாள் அவர்கள் சொல்லாட்டத்திடையே மாதவி கூற்றில் தன் அன்புத் தந்தையாகிய கோவலன் உற்ற கொடுந்துயரும் பேசப்பட்டமையால் அச் செய்தியால் அவள் உள்ளத்தே துன்ப நினைவுகள் தோன்ற அவள் உகுத்த கண்ணீர் மலர்மாலையில் வீழ்ந்து அதனை வீணாக்கியது. அதனால் அற்றே நாள் வழி பாட்டிற்குப் புதிய மலர் பறித்து வந்து தொடுக்க கருதி அம்மலர் பறித்து வருதற்கு மாதவி மணிமேகலையை ஏவினள்; அவட்குத் துணையாகச் செல்வதற்குச் சுதமதி என்னும் அன்புமிக்க பிக்குணி தானே முன்வந்தாள். ஆகவே

மணிமேகலையும் சுதமதியும் புதியமலர் கொண்டு வருதற் பொருட்டுத் தீதற்றதாகக் கருதப்படும் உவவனம் என்னும் மலர் வனத்தில் சென்று புகுந்த செய்தியைக் கூறும் .பகுதி ஆகும்.

இதன்கண்- மணிமேகலைக்குத் தந்தையின் பாலுள்ள அன்பின் தன்மையும், அவளுடைய பேரழகின் சிறப்பும் சாத்தனாரால் வியத்தகுமுறையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

மேலும் சுதமதி தன் வரலாறு கூறுதலும், அந்நகரத்திலுள்ள மலர்ப்பொழில்கள் பலவற்றின் பல்வேறு தன்மைகளைக் கூறுதலும் உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை பற்றிய வரலாறு கூறுதலும் பெரிதும் சுவை பயப்பனவாம். சுதமதியும் மணிமேகலையும் மலர் வனம் நோக்கிச் செல்லும் பொழுது வழியிலே நிகழும் ஒரு களிமகன் செயல் நகைச்சுவை தருவதாம் மணிமேகலையைக் கண்டிரங்குவார் மொழிகள் வாயிலாய்ப் புலவர் மணிமேகலையின் பேரழகைப் புலப்படுத்தும் வித்தகப் புலமை பெரிதும் இன்பம் பயப்பதாம். இவ்வாறு இக் காதையில் பல்வேறு சுவைகள் நிரம்பியுள்ளன.

மலர்வனம் புக்க காதை

வயந்த மாலைக்கு மாதவி உரைத்த

உயங்குநோய் வருத்தத்து உரைமுன் தோன்றி

மாமலர் நாற்றம் போல்மணி மேகலைக்கு

ஏது நிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளது ஆதலின்

தந்தையும் தாயும் தாம்நனி உழந்த

05

வெந்துயர் இடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்

காதல் நெஞ்சம் கலங்கிக் காரிகை

மாதர் செங்கண் வரிவனப்பு அழித்துப்

புலம்புநீர் உருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமலர்

இலங்குஇதழ் மாலையை இட்டுநீ ராட்ட,

10

மாதவி மணிமே கலைமுகம் நோக்கித்

தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்

காமர் செங்கையில் கண்ணீர் மாற்றித்

தூநீர் மாலை தூத்தகை இழந்தது

நிகர்மலர் நீயே கொணர்வாய் என்றலும்

15

,மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்கும்

சுதமதி கேட்டுத் துயரொடும் கூறும்:

குரவர்க்கு உற்ற கொடுத்துயர் கேட்டுத்

தணியாத் துன்பம் தலைத்தலை எய்தும்

மணிமேக கலைதன் மதிமுகம் தன்னுள்

20

அணிதிகழ் நீலத்து ஆய்மலர் ஓட்டிய

கடைமணி உகுநீர் கண்டனன் ஆயின்

படையிட்டு நடுங்கும் காமன் பாவையை

ஆடவர் கண்டால் அகறலும் உண்டோ

பேடியர் அன்றோ பெற்றியின் நின்றிடின

25

ஆங்ஙனம் அன்றியும் அணியிழை கேளாய்

ஈங்குஇந் நகரத்து யான்வருங் காரணம்:

பாரா வாரம் பல்வளம் பழுதிய

காராளர் சண்பையில் கௌசிகன் என்போன்

இருபிறப் பாளன் ஒருமகள் உள்ளேன்

30

ஒருதனி அஞ்சேன் ஓரா நெஞ்சமோடு

ஆரா மத்திடை அலர்கொய் வேன்தனை

மாருத வேகன்என் பான்ஓர் விஞ்சையன்

திருவிழை மூதூர் தேவர்கோற்கு எடுத்த

பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன் 35
தாரன் மாலையன் தமனியப் பூணினன்
பாரோர் காணாப் பலர்தொழு படிமையன்
எடுத்தனன் என்கொண்டு எழுந்தனன் விசும்பில்
படுத்தனன் ஆங்குஅவன் பான்மையேன் ஆயினேன்
ஆங்குஅவன் ஈங்குஎனை அகன்றுகண் மாறி 40

நீங்கினன் தன்பதி நெட்டிடை ஆயினும்,
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
தனித்துஅலர் கொய்யும் தகைமையள் அல்லள்
பன்மலர் அடுக்கிய நன்மரப் பந்தர்
இலவந் திகையின் எயில்புறம் போகின் 45
உலக மன்னவன் உழையோர் ஆங்குஉளர்.
விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொள் நல்நாள்
மண்ணவர் விழையார் வானவர் அல்லது
பாடுவண்டு இமிரா பல்மரம் யாவையும்
வாடா மாமலர் மாலையன் தூக்கலின் 50

கைபெய் பாசத்துப் பூதம் காக்கும்என்று
உய்யா னத்திடை உணர்ந்தோர் செல்லார்.
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை இழந்த
சம்பாதி இருந்த சம்பாதி வனமும்.
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் தாதை 55
கவேரன் ஆங்கு இருந்த கவேர வனமும்
மூப்புடை முதுமைய தாக்குஅணங்கு உடைய

மூப்புடை முதுமைய தாக்குஅணங்கு உடைய

அருளும் அன்பும் ஆர்உயிர் ஓம்பும்

ஒருபெரும் பூட்கையும் ஒழியா நோன்பின் 60

பகவனது ஆணையின் பல்மரம் பூக்கும்

உவவனம் என்பதுஒன்று உண்ட

விளிப்புஅறை போகாது மெய்புறத்து இடுஉம்

பளிக்கறை மண்டபம் உண்டுஅதன் உள்ளது

தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த 65

தாமரைப் பீடிகை தான்உண்டு ஆங்குஇடின்

அரும்புஅவிழ் செய்யும் அலர்ந்தன வாடா

சுரும்புஇனம் மூசா தொல்யாண்டு கழியினும்

மறந்தேன் அதன்திறம் மாதவி கேளாய்

கடம்புண்டுஓர் தெய்வம் கருத்திடை வைத்தோர் 70

ஆங்குஅவர் அடிக்குஇடின் அவர்அடி தான்உறும்

நீங்காது யாங்கணும் நினைப்பில ராய்இடின்

ஈங்குஇதன் காரணம் என்னை என்றியேல்

சிந்தை இன்றியும் செய்வினை உறும்எனும்

வெந்திறல் நோன்பிகள் விழுமம் கொள்ளவும் 75

செய்வினை சிந்தை இன்றுஎனின் யாவதும்

எய்தாது என்போர்க்கு ஏது வாகவும்

பயம்கெழு மாமலர் இட்டுக் காட்ட

மயன்பண்டு இழைத்த மரபினது அதுதான்

அவ்வனம் அல்லது அணியிழை நின்மகள் 80

செவ்வனம் செல்லும் செம்மை தான்இலள்
 மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
 அணியிழை நல்லாய் யானும் போவல்என்று
 அணிப்பூங் கொம்பர் அவளொடும் கூடி
 மணித்தேர் வீதியில் சுதமதி செல்வுழீஇ, 85
 சிமிலிக் கரண்டையன் நுழைகோல் பிரம்பினன்
 தவல்அருஞ் சிறப்பின் அராந்தா ணத்துஉளோன்
 நாணமும் உடையும் நன்கனம் நீத்துக்
 காணா உயிர்க்கும் கையற்று ஏங்கி
 உண்ணா நோன்போடு உயவல் யானையின் 90
 மண்ணா மேனியன் வருவோன் தன்னை
 வந்தீர் அடிகளும் மலர்அடி தொழுதேன்
 எந்தம் அடிகள் எம்உரை கேண்மோ
 அழுக்குஉடை யாக்கையில் புகுந்த நும்உயிர்
 புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுஉளம் வருந்தாது 95
 இம்மையும் மறுமையும் இறுதிஇல் இன்பமும்
 தன்வயின் தருஉம்என் தலைமகன் உரைத்தது
 கொலையும் உண்டோ கொழுமடல் தெங்கின்
 விளைபூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
 உண்டு தெளிந்துஇவ் யோகத்து உறுபயன் 100
 கண்டால் எம்மையும் கையுதிர்க் கொண்மஎன
 உண்ணா நோன்பி தன்னொடும் சூள்உற்று
 உண்மஎன இரக்கும்ஓர் களிமகன் பின்னரும்

கணவிரி மாலை கட்டிய திரணையன்
 குவிமுகிழ் எருக்கில் கோத்த மாலையன் 105
 சிதவல் துணியொடு சேண்ஓங்கு நெடுஞ்சினைத்
 ததர்வீழ்பு ஒடித்துக் கட்டிய உடையினன்
 வெண்பலி சாந்தம் மெய்ம்முழுது உறீஇப்
 பண்புஇல் கிளவி பலரொடும் உரைத்தாங்கு

அழுஉம் விழுஉம் அரற்றும் கூஉம் 110
 தொழுஉம் எழுஉம் சுழலலும் சுழலும்
 ஓடலும் ஓடும் ஒருசிறை ஒதுங்கி
 நீடலும் நீடும் நிழலொடு மறலும்
 மையல் உற்ற மகன்பின் வருந்திக்
 கையறு துன்பம் கண்டுநிற் குநரும், 115

சுரியல் தாடி மருள்படு பூங்குழல்
 பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாள்நகை
 ஒள்அரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் தோட்டுக்
 கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதல்
 காந்தள்அம் செங்கை ஏந்துஇள வனமுலை 120
 அகன்ற அல்குல் அந்நுண் மருங்குல்
 இகந்த வட்டுடை எழுதுவரிக் கோலத்து
 வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
 நீணிலம் அளந்தோன் மகன்முன் ஆடிய
 பேடிக் கோலத்துப் பேடுகாண் குநரும் 125

வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
 சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலை மனைதொறும்
 மைஅறு படிவத்து வானவர் முதலா
 எவ்வகை உயிர்களும் உவமம் காட்டி
 வெண்குதை விளக்கத்து வித்தகர் இயற்றிய 130
 கண்கவர் ஓவியம் கண்டுநிற் குநரும்,
 விழவு ஆற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியில்
 பொன்நாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
 ஐயவி அப்பிய நெய்அணி முச்சி
 மயிர்ப்புறம் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ் 135
 பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழ்ச்
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
 சிந்துபு சின்னீர் ஐம்படை நனைப்ப
 அற்றம் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்
 தொடுத்தமணிக் கோவை உடுப்பொடு துயல்வரத் 140

தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூண் புதல்வரைப்
 பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்து
 இலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின்று ஏற்றி
 ஆலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
 காண்மி னோஎனக் கண்டுநிற் குநரும் 145
 விராடன் பேர்ஊர் விசயனாம் பேடியைக்
 காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்
 மணிமே கலைதனை வந்துபுறம் சுற்றி,

அணியமை தோற்றத்து அருந்தவப் படுத்திய
 தாயோ கொடியள் தகவுஇலள் ஈங்குஇவள் 150
 மாமலர் கொய்ய மலர்வனம் தான்புகின்
 நல்இள அன்னம் நாணாது ஆங்குஉள
 வல்லுந கொல்லோ மடந்தை தன் நடை
 மாமயில் ஆங்குஉள வந்துமுன் நிற்பன
 சாயல்கற் பனகொலோ தையல் தன்னுடன் 155
 பைங்கிளி தாம்உள பாவைதன் கிளவிக்கு
 எஞ்சல கொல்லோ இசையுந அல்ல
 என்றுஇவை சொல்லி யாவரும் இனைந்துஉக,
 செந்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு உறாமல் 1

 குரவமும் மரவமும் குருந்தும் கொன்றையும் 160
 திலகமும் வகுளமும் செங்கால் வெட்சியும்
 நரந்தமும் நாகமும் பரந்துஅலர் புன்னையும்
 பிடவமும் தளவமும் முடமுள் தாழையும்
 குடசமும் வெதிரமும் கொழுங்கால்அசோகமும்
 செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமும் 165
 எரிமலர் இலவமும் விரிமலர் பரப்பி
 வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
 சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
 ஒப்பத் தோன்றிய உவவனம் தன்னைத்
 தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு 170
 மலர் கொய்யப் புகுந்தனள் மணிமே கலைஎன்.

பெரியபுராணம்

திருமலைச் சருக்கம்

பெரிய புராணத்தின் ஆசிரியர் சேக்கிழார். இந்நூல் சிவபெருமானின் பக்தர்களாகிய 63 அடியவர்களின் வரலாற்றினைக் கூறுகின்றது. இதற்கு சேக்கிழார் வைத்த பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதாகும். அளவில் பெரியதாக உள்ளமையால் இந்நூலைப் பெரிய புராணம் என்று சிறப்பித்துக் கூறுகின்றனர். இதில் கூறப்பட்டுள்ள அடியார்கள் பல்வேறு நாடும் ஊரும் சாதியும் தொழிலும் கொண்டவர்கள். இவர்களுடைய வாழ்க்கையை விவரிக்கும் பெரிய புராணம் அன்றைய மக்களின் வாழ்க்கை, பழக்க வழக்கங்கள், கல்வி முறை, அரசு, இசை, நடனம் போன்ற செய்திகளையும் விவரித்துக் கூறுகிறது. இந்நூல் தொடர்பில்லை சர் செய்யுமாம் அமைந்து ஒரு பழைய சரித்திரத்தைக் கூறும் சிறந்த நூலாக விளங்குவதால் இதனை ஒரு பெருங்காப்பியம் என்பர்.

இந்நூலின் ஆசிரியரான சேக்கிழாரின் இயற்பெயர் அருண்மொழித் தேவர். இவர் இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு அமைச்சராக விளங்கினார். இவருடைய பாடல்களில் இயற்கை வருணனை , இறைமணம் கமழ்வதைக் காணலாம். இவரது காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஆகும். புற இருளை எவ்வாறு சூரியன் போக்குகிறதோ , அது போல அக இருளை நீக்க வந்தது இந்த பெரிய புராணம் என்று பாயிரத்தில் குறிக்கிறார் சேக்கிழார்.

பெரிய புராணத்தில் முதல் கதை தடுத்தாட்கொண்ட புராணம். சுந்தரர், திருமணம் செய்து கொள்ள இருந்தார். அப்போது சிவ பெருமான், வயோதிக வேதியர் வடிவில் வந்து, "இந்த சுந்தரன் எனக்கு அடிமை. இவனுடைய தாத்தா எனக்கு ஓலை எழுதி தந்திருக்கிறார். எனவே இவன் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது " என்று தடுத்தார்.

சுந்தரர் வாது புரிகிறார். "பித்தா " என்று அந்த வேதியரை ஏசுகிறார். வேதியர் ஓலையை காண்பிக்கிறார். அந்த ஓலையை வாங்கி கிழித்துப் போட்டு விடுகிறார் சுந்தரர். வேதியர் விடுவதாய் இல்லை. "இது படி (copy) ஓலை தான். மூல ஓலை என்னிடம் இருக்கிறது " என்று எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் காண்பிக்கிறார். ஊரில் உள்ள எல்லோரும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். சுந்தரர் அடிமைதான் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பின், சிவன் தன் சுய உருவத்தை காட்டி , "நீ இந்த சம்சார சாகரத்தில் கிடந்து அழுந்தாமல் இருக்கவே வந்து உன்னை தடுத்தாட்கொண்டேன்" என்று அருள் புரிகிறார். "என்னை பித்தா என்று திட்டினாய் அல்லவா, எனவே என்னை பித்தா என்றே ஆரம்பித்து பாடு " என்றார்.

"பித்தா பிறை துடி, பெருமானே அருளாலா " என்று பாடுகிறார். அந்தக் கதைதான் நம் பாடப் பகுதி ஆகும்.

தடுத்து ஆட்கொண்ட புராணம்

1.கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் முடி மேல் வைத்த
அங்கணர் ஓலை காட்டி ஆண்டவர் தமக்கு நாடு,
மங்கையர் வதன சீத மதிஇரு மருங்கும் ஓடிச்
செங் கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப்பாடி நாடு.

2.பெருகிய நலத்தால் மிக்க பெரும் திரு நாடு தன் னில்
அரு மறைச் சைவம் ஓங்க அருளினால் அவதரித்த
மருவிய தவத்து ஆல் மிக்க வளம் பதி வாய்மை குன்றாத்
திரு மறையவர்கள் நீடும் திரு நாவலூர் ஆம் அன்றே.

3.மாது ஒரு பாகனார்க்கு வழி வழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடையனார்க்கு
ஏதம் இல் கற்பின் வாழ்க்கை மனை இசை ஞானியார்பால்
தீது அகன்று உலகம் உய்யத் திரு அவதாரம் செய்தார்.

4.தம்பிரான் அருளினாலே தவத்தினால் மிக்கோர் போற்றும்
நம்பி ஆரூரர் என்றே நாமமும் சாற்றி, மிக்க
ஐம் படை சதங்கை சாத்தி, அணிமணிச் சுட்டி சாத்தி,
செம் பொன் நாண் அரையில் மின்னத் தெருவில் தேர் உருட்டு நாளில்.

5.நரசிங்க முனையர் என்னும் நாடு வாழ் அரசர் கண்டு,
பரவு அருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பால் சென்று,
ரவிய நண்பி னால்ஏ வேண்டினர் பெற்றுத் தங்கள்

அரசு இளம் குமரற்கு ஏற்ப அன்பினால் மகன்மை கொண்டார்.

6.பெருமை சால் காதல் பிள்ளையாய்ப் பின்னும் தங்கள்
வரு முறை மரபில் வைகி, வளர்ந்து, மங்கலம் செய் கோலத்து
அரு மறை முந் நூல் சாத்தி, அளவு இல் தொல் கலைகள் ஆய்ந்து,
திரு மலி சிறப்பின் ஓங்கிச் சீர் மணப் பருவம் சேர்ந்தார்.

7.தந்தையார் சடையனார் தம் தனித் திரு மகற்குச் சைவ
அந்தணர் குலத்துள் தங்கள் அரும் பெரும் மரபுக்கு ஏற்ப
வந்த தொல் சிறப்பின் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் தன்பால்
செந் திரு அனைய கன்னி மணத் திறம் செப்பி விட்டார்.

8.மற்று அவன் இசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வள்ளல் தன்னைப்
பெற்றவர் தம் பால் சென்று சொன்ன பின், பெருகு சிந்தை
உற்றது ஓர் மகிழ்ச்சி எய்தி மண வினை உவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக்கு ஏற்பக் குறித்து நாள் ஓலை விட்டார்.

9.மங்கலம் பொலியச் செய்த மண வினை ஓலை ஏந்தி,
அம் கயல் கண்ணினாரும் ஆடவர் பலரும் ஈண்டிக்
கொங்கு அலர்ச் சோலை மூது ஊர் குறுகினார்; எதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாரும் மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார்.

10.மகிழ்ச்சி யால் மணம் மீக் கூறி மங்கல வினைகள் எல்லாம்
புகழ்ச்சி யால் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழிலர் ஆகி,
இகழ்ச்சி ஒன்றானும் இன்றி, ஏந்து பூ மாலைப் பந்தர்

நிகழ்ச்சியின் மைந்தர் ஈண்டி, நீள் முளை சாத்தினார்கள்.

11.மண வினைக்கு அமைந்த செய்கை மாதனைப் பயந்தோர் செய்யத்
துணர் மலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பு அணை தோளினானைப்
புணர் மணத் திருநாள் முன் னால் பொருந்திய விதியினாலே
பணை முரசு இயம்ப வாழ்த்திப் பைம்ப் பொன் நாண் காப்புச் சேர்த்தார்.

12.காலை செய் வினைகள் முற்றிக் கணித நூல் புலவர் சொன்ன
வேலை வந்து அணையும் முன்னர் விதி மணக்கோலம் கொள்வான்
நூல் அசைந்து இலங்கும் மார்பின் நுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையும் தாரும் பொங்க மஞ்சனச் சாலை புக்கான்.

13.தூமலர்ப் பிணையல், மாலை, துணர் இணர்க் கண்ணிக் கோதை
தாமம் என்று இணைய வேறு தகுதியால் அமையச் சாத்தி,
மா மணி அணிந்த தூய வளர் ஒளி இருள் கால் சீக்கும்
நாம நீள் கலன்கள் சாத்தி நன் மணக் கோலம் கொண்டார்.

14.மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்நகர் விழவு கொள்ள நம்பி ஆரூரர், நாதன்
தன் அடி மனத்துள் கொண்டு தகும் திரு நீறு சாத்திப்
பொன் அணி மணிஆர் யோகப் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார்.

15.இயம் பல துவைப்ப எங்கும், ஏத்து ஒலி எடுப்ப, மாதர்
நயந்து பல் லாண்டு போற்ற, நான் மறை ஒலியின் ஓங்க,
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க்கு இன்பம் செய்தே

உயர்ந்த வாகன யானங்கள் மிசைக் கொண்டார் உழையர் ஆனார்.

16.நிறை குடம், தூபம், தீபம், நெருங்கு பாலிகைகள் ஏந்தி
நறை மலர், அறுகு, சுண்ணம், நறும் பொரி பலவும் வீசி
உறை மலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளல் மணம் எதிர் கொள்ள வந்தார்.

17.‘கண்கள் எண் இலாத வேண்டும் காளையைக் காண’ என்பார்
‘பெண்களில் உயர் நோற் றாள் சடங்கவி பேதை’ என்பார்
‘மண் களி கூர வந்த மணம் கண்டு வாழ்ந்தோம்’ என்பார்
பண்களில் நிறைந்த கீதம் பாடுவார்; ஆடுவார்கள்.

18.மொய்த்து வளர் பேர் அழகு மூத்த வடி வே யோ?
அத்தகைய மூப்பு எனும் அதன் படிவமே யோ?
மெய்த்த நெறி வைதிகம் விளைந்த முதலே யோ?
இத்தகைய வேடம் என ஐயம் உற எய்தி.

19.வந்து, திரு மா மறை மணத் தொழில் தொடங்கும்
பந்தர் இடை நம்பி எதிர் பன்னு சபை முன் நின்று
‘இந்த மொழி கேண் மின் எதிர் யாவர்களும்’ என்றான்
முந்தை மறை ஆயிரம் மொழிந்த திரு வாயான்.

20.என்று உரை செய் அந்தணனை எண்ணில் மறை யோரும்
மன்றல் வினை மங்கல மடங்கல் அனை யானும்
நன்று உமது நல்வரவு நங்கள் தவம்’ என்றே

‘நின்றது இவண் நீர் மொழி மின் நீர் மொழிவது என்றார்.

21.பிஞ்ஞகனும் நாவலர் பெருந் தகையை நோக்கி,
‘என் இடையும் நின் இடையும் நின்ற இசைவால் யான்
முன் உடையது ஓர் பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின் உடைய வேள்வியினை நீ முயல்தி’ என்றான்.

22.நெற்றி விழியான் மொழிய நின்ற நிகர் இல்லான்,
‘உற்றது ஓர் வழக்கு என் இடை நீ உடையது உண்டேல்,
மற்ற அது முடித்தல் அலது யான் வதுவை செய்யேன்;
முற்ற இது சொல்லுக’ என, எல்லை முடிவு இல்லான்.

23.‘ஆவது இது கேண் மின் மறையோர்! என் அடியான் இந்
நாவல் நகர் ஊரன்; இது நான் மொழிவது’ என்றான்
தேவரையும் மால் அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறு அடிமை யாஉடைய எம்மான்.

24.மாசு இலா மரபில் வந்த வள்ளல் வேதியனை நோக்கி
நேசம் முன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சி யால் சிரிப்பு நீங்கி
‘ஆசு இல் அந்தணர்கள் வேறு ஓர் அந்தணர்க்கு அடிமை ஆதல்
பேசு இன்று உன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோய்?” என்றார்.

25.‘பித்தனும் ஆகப் பின்னும் பேயனும் ஆக, நீ இன்று
எத்தனை தீங்கு சொன்னால் யாதும் மற்று அவற்றால் நானேன்;
அத்தனைக்கு என்னை ஒன்றும் அறிந்திலை ஆகில் நின்று

வித்தகம் பேச வேண்டாம்; பணி செய வேண்டும்' என்றார்.

26.கண்டது ஓர் வடிவால் உள்ளம் காதல் செய்து உருகா நிற்கும்
கொண்டது ஓர் பித்த வார்த்தை கோபமும் உடனே ஆக்கும்
உண்டு ஓர்ஆள் ஓலை என்னும் அதன் உண்மை அறிவேன் என்று
தொண்டனார் 'ஓலை காட்டு' என்றனர் துணைவனாரை.

27.'ஓலை காட்டு' என்று நம்பி உரைக்க, 'நீ ஓலை காணற்
பாலையோ? அவை முன் காட்டப் பணி செயல் பாலை' என்ற
வேலை இல் நாவல் ஊரர் வெகுண்டு மேல் விரைந்து சென்று
மால் அயன் தொடரா தானை வலிந்து பின்தொடரல் உற்றார்.

28.ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற அளவினில் அந்தணாளன்
காவணத்து இடையே ஓடக் கடிது பின்தொடர்ந்து நம்பி
பூவனத்து அவரை உற்றார்; அவர் அலால் புரங்கள் செற்ற
ஏவணச் சிலையினாரை யார் தொடர்ந்து எட்ட வல்லார்?

29.மறைகள் ஆயின முன் போற்றி மலர்ப் பதம் பற்றி நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி எழுதும் ஆள் ஓலை வாங்கி.
அறை கழல் அண்ணல் 'ஆளாய் அந்தணர் செய்தல் என்ன
முறை' எனக் கீறி இட்டார்; முறை இட்டான் முடிவு இலாதான்.

30.அரு மறை முறை யிட்டு இன்னும் அறிவதற்கு அறியான் பற்றி.
'ஒரு முறை முறையோ? என்ன உழை நின்றார் விலக்கி "இந்தப்
பெரு முறை உலகில் இல்லா நெறி கொண்டு பிணங்கு கின்ற

திரு மறை முனிவரே! நீர் எங்கு உளீர் செப்பும்?" என்றார்.

31.என்றலும் நின்ற ஐயர் 'இங்கு உளேன் இருப்பும் சேயது
அன்று; இந்த வெண்ணெய் நல்லூர். அது நிற்க... அறத்து ஆறு இன்றி
வன் திறல் செய்து என் கையில் ஆவணம் வலிய வாங்கி
நின்று இவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினான் அடிமை' என்றான்.

32.குழை மறை காதினானைக் கோது இல் ஆரூரர் நோக்கிப்
'பழைய மன்று ஆடி போலும் இவன்' என்று பண்பின் மிக்க
விழைவு உறு மனமும் பொங்க 'வெண்ணெய் நல் ஊராய் ஏல் உன்
பிழை நெறி வழக்கை ஆங்கே பேச நீ போதாய்' என்றார்.

33.வேதியன் அதனைக் கேட்டு 'வெண்ணெய் நல் ஊரிலே நீ
போதினும் நன்று; மற்றப் புனித நான் மறையோர் முன்னர்
ஆதி இல் மூல ஓலை காட்டி, நீ அடிமை ஆதல்
சாதிப்பன்' என்று முன்னே தண்டு முன் தாங்கிச் சென்றான்.

34.செல்லும் மா மறையோன் தன் பின் திரிமுகக் காந்தம் சேர்ந்த
வல் இரும்பு அணையும் மா போல், வள்ளலும் கடிது சென்றார்;
எல்லை இல் சுற்றத்தாரும் 'இது என்னாம்' என்று செல்ல
நல்ல அந்தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய் நல் ஊரை நண்ணி.

35.வேத பாரகரின் மிக்கார் விளங்கு பேர் அவை முன் சென்று
நாதன் ஆம் மறையோன் சொல்லும் 'நாவலூர் ஆரூரன் தான்
காதல் என் அடியான் என்னக் காட்டிய ஓலை கீறி,

முது அறிவீர்! முன் போந்தான்; இது என்றன் முறைப்பாடு' என்றான்.

36.அந்தணர் அவையில் மிக்கார் 'மறையவர் அடிமை ஆதல்
இந்த மா நிலத்தில் இல்லை; என் சொன்னாய்? ஐயா! என்றார்;
'வந்தவாறு இசைவே அன்றோ? வழக்கு இவன் கிழித்த ஓலை
தந்தை தன் தந்தை நேர்ந்தது' என்றனன் தனியாய் நின்றான்.

37.'அனைத்து நூல் உணர்ந்தீர்! ஆதி சைவன் என்று அறிவீர் என்னைத்
தனக்கு வேறு அடிமை என்று இவ் அந்தணன் சாதித்தானேல்
மனத்தினால் உணர்தற்கு எட்டா மாயை என் சொல்லுகேன் யான்?
எனக்கு இது தெளிய ஒண்ணாது' என்றனன் எண்ணம் மிக்கான்.

38.'ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றி மற்று அயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய்' என்ன. 'முன்னே
மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படி ஓலை, மூல ஓலை
மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன்' என்றனன் மாயை வல்லான்.

39.'வல்லை ஏல் காட்டு இங்கு' என்ன, மறையவன் 'வலி செய்யாமல்
சொல்ல நீர் வல்லீர் ஆகில் காட்டுவேன்' என்று சொல்லச்
'செல்வ நான்கு மறையோய்! நாங்கள் தீங்கு உற ஒட்டோம் என்றார்;
அல்லல் தீர்த்து ஆள நின்றான். ஆவணம் கொண்டு சென்றார்.

40.இருள் மறை மிடற்றோன் கையில் ஓலை கண்டு அவையோர் ஏவ
அருள் பெறு கரணத்தானும் ஆவணம் தொழுது வாங்கிச்
சுருள் பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன்; தொன்மை நோக்கித்

தெருள் பெறு சவையோர் கேட்ப வாசகம் செப்பு கின்றான்.

41. 'அரு மறை நாவல் ஆதி சைவன் ஆருரன் செய்கை
பெரு முனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு யானும் என்பால்
வரு முறை மரபு உளோரும் வழித் தொண்டு செய்தற்கு ஓலை
இருமை யால் எழுதி நேர்ந்தேன்; இதற்கு இவை என் எழுத்து.

42. அந்தணர் கூற 'இன்னும் ஆள் ஓலை இவனே காண்பான்
தந்தை தன் தந்தை தான் வேறு எழுது கைச் சாத்து உண்டாகில்,
இந்த ஆவணத்தினோடும் எழுத்து நீர் ஒப்பு நோக்கி
வந்தது மொழி மின்' என்றான் வலிய ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்.

43. திரண்ட மா மறையோர் தாமும் திரு நாவலூரர் கோ முன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவன் எழுத்தால் ஓலை,
அரண் தரு காப்பில் வேறு ஒன்று அழைத்து உடன் ஒப்பு நோக்கி,
இரண்டும் ஒத்து இருந்தது என்னே! இனிச் செயல் இல்லை' என்றார்.

44. திருமிகு மறையோர் நின்ற செழு மறை முனியை நோக்கி,
'அருமுனி! நீ முன் காட்டும் ஆவணம் அதனில் எங்கள்
பெருமை சேர் பதியே ஆகப் பேசியது உமக்கு இவ் ஊரில்
வருமுறை மனையும் நீடு வாழ்க்கையும் காட்டுக' என்றார்.

45. பொரு வரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவர் 'என்னை
ஒருவரும் அறியீர் ஆகில் போதும்' என்று உரைத்துச் சூழ்ந்து
பெரு மறையவர் குழாமும் நம்பியும் பின்பு செல்லத்

திரு அருள் துறையே புக்கார், கண்டிலர்; திகைத்து நின்றார்.

46.எம்பிரான் கோயில் நண்ண இலங்கு நூல் மார்பர் 'எங்கள்
நம்பர் தம் கோயில் புக்கது என் கொலோ?' என்று நம்பி
தம் பெரு விருப்பினோடு தனித் தொடர்ந்து அழைப்ப, மாதோடு
உம்பரின் விடை மேல் தோன்றி அவர் தமக்கு உணர்த்தல் உற்றார்.

47.'முன்பு நீ நமக்குத் தொண்டன், முன்னிய வேட்கை கூரப்
பின்பு நம் ஏவலாலே பிறந்தனை; மண்ணின் மீது
துன்பு உறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வு அறத் தொடர்ந்து வந்து
நன் புல மறையோர் முன்னர் நாம் தடுத்து ஆண்டோம்' என்றார்.

48.என்று எழும் ஓசை கேளா ஈன்ற ஆன் கனைப்புக் கேட்ட
கன்று போல் கதறி, நம்பி கர சரண் ஆதி அங்கம்
துன்றிய புளகம் ஆகத் தொழுத கை தலை மேல் ஆக,
'மன்று உளீர்! செயலோ வந்து வலிய ஆட் கொண்டது?' என்றார்.

49.எண்ணிய ஓசை ஐந்தும் விசும்பு இடை நிறைய எங்கும்
விண்ணவர் பொழி பூமாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம,
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க, மறைகளும் முழங்கி ஆர்ப்ப,
அண்ணலை ஓலை காட்டி ஆண்டவர் அருளிச் செய்வார்.

50.'மற்று நீ வன்மை பேசி வன் தொண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை; நமக்கும் அன்பில் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும்; ஆதலால் மண் மேல் நம்மைச்

சொல் தமிழ் பாடுக' என்றார் துமறை பாடும் வாயார்.

சொல் இலக்கணம்

ஒரு எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் தொடர்ந்து நின்றோ ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும்.

(எ-டு)   கை, பூ, தீ, தா - ஓரெழுத்துச் சொற்கள்
                 மண், வானம் - பல எழுத்துச் சொற்கள்

பதம்

சொல்லைப் பதம் என்றும் கூறுவர். பதம் என்பது

- பகுபதம்
- பகாப்பதம்

என இருவகைப்படும்

பகுபதம்

பிரிக்க இயன்ற சொற்கள், அதாவது பிரித்தாலும் பொருள் தருகின்ற சொற்கள் பகுபதம் எனப்படும்.

(எ-டு)   படித்தேன் = படி + த்+ த்+ஏன்

பகாப்பதம்

பிரிக்க இயலாத அதாவது பிரித்தால் பொருள் தராத சொற்கள் பகாப்பதம் எனப்படும்.

(எ-டு)   மரம், கண், சட்டம்

பகுபத உறுப்புகள்

பகுபதத்தை ஆறு உறுப்புகளாகப் பிரிப்பர்.

அவை:

1 பகுதி

2 விசுதி

3 இடைநிலை

4 சாரியை

5 சந்தி

6 விகாரம்

இவற்றைப் பகுபத உறுப்புகள் என்பர்.

பகுதி

பகுபதத்தின் முதற்பகுதி பகுதியாகும்.அது முழுப் பொருளையும் கொடுக்கும்.

விசுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நின்று திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும்.

இடைநிலை

பகுபதத்தின் , பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நின்று , காலத்தைக் காட்டும்.

சாரியை

பகுபதத்தின் விசுதிக்கு முன்னும் இடைநிலைக்குப் பின்னுமாக நிற்கும். இது விசுதியைச் சார்ந்து வருவதால் சாரியை எனப்படும்.

சந்தி

பகுபதத்தின் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும் உறுப்பு சந்தி எனப்படும்.

விகாரம்

பகுபதத்தின் சந்தியாக வரும் எழுத்து திரிந்து இன்னொரு எழுத்தாக மாறுவது விகாரம் எனப்படும்.

பகுபத உறுப்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டு

நடந்தனர்

நட+ந் (த்)+த்+அன்+அர்

நட - பகுதி

ந் - 'த்' 'ந்' தாக மாறியுள்ளது. எனவே இது விகாரம்.

த் - சந்தி

த் - இறந்தகால இடைநிலை

அன் - சாரியை

அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி

சொற்களின் வகைகள்

தமிழில் சொற்கள் இலக்கண வகையில் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1 பெயர்ச் சொல்

2 வினைச்சொல்

3 இடைச் சொல்

4 உரிச்சொல்

பெயர்ச் சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல். பெயர்ச் சொல் எனப்படும். இஃது ஆறு வகைப்படும்.

அவை:

1 பொருட் பெயர் - பம்பரம், புத்தகம்

A2 இடப் பெயர் - வீடு, நகரம், தெரு

3 காலப் பெயர் - காலை, மாதம், ஆண்டு

4 சினைப் பெயர் - கை, கால், இலை, காய்

5 குணப் பெயர் - நன்மை, கருமை

(பண்புப் பெயர்)

6 தொழிற் பெயர் - படித்தல், நடித்தல்

வினைச்சொல்

ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும்.இது

- முற்று
- எச்சம்

என இரு வகைப்படும்.

முற்று

செயல் முடிவு பெற்றதைக் குறிக்கும் சொல் வினைமுற்று எனப்படும்.

(எ-டு) வந்தான்

வினைமுற்றானது,

- தெரிநிலை வினைமுற்று
- குறிப்பு வினைமுற்று

என இரு வகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

ஒரு வினைமுற்று செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம் ,செய்பொருள் என்னும் ஆறையும் உணர்த்துவது தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

(எ-டு) அமுதன் ஓவியம் வரைந்தான்

இதில் , செய்பவன் - அமுதன்

கருவி - தூரிகை அல்லது எழுதுகோல்

செயல் - வரைதல்

காலம் - இறந்த காலம்

செய்பொருள் - ஓவியம்

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் ஆறின் அடிப்படையில் தோன்றி , செய்பவன் ,கருவி,நிலம்,செயல் ,காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறினுள் செய்பவனாகிய கருத்தாவை மட்டும் விளக்குவது குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.இது காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாது.

(எ-டு) பொன்னன் - பொருள்

பெங்களூரான் - இடம்

கார்த்திகா - காலம்

மூக்கன் - சினை

வெள்ளையன் - குணம்

தச்சன் - தொழில்

எச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத வினைச்சொல் எச்சம் எனப்படும்

இது ,

- பெயரெச்சம்,
- வினையெச்சம்

என்று இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல் ,பெயர்ச்சொல்லை ஏற்று முடிவு பெறுவது பெயரெச்சம் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
- குறிப்புப் பெயரெச்சம்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல், காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று , அறுவகைப் பெயர்களுள் ஒன்றினை ஏற்று முடிவது, தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

வந்த பையன்

வருகின்ற பையன்

வரும் பையன்

இத்தொடர்களில் வந்த, வருகின்ற, வரும் என்னும் சொற்கள், பொருள் முடிவு பெறவில்லை. அவை முறையே முக்காலத்தையும், வருதல் என்ற செயலையும் உணர்த்தி நின்று , பையன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிந்துள்ளன.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சச்சொல், காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல் பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிவது, குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

நல்ல மனிதன்

அழகிய வீடு

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தினால் அது எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

படிக்காத பையன்

பேசாத கிளி

இத்தொடர்களில் உள்ள படிக்காத, பேசாத என்ற பெயரெச்சங்கள் எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி நின்று பெயரைக் கொண்டு முடிந்து உள்ளமையால் இவை எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் ஆகும்.

ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி, அதன் இறுதி எழுத்து கெட்டு (இல்லாமல்) வந்தால் அது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

வாடாப் பயிர், ஆடா மயில்

வினையெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத ஒரு எச்சவினை வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடிவது வினையெச்சம் எனப்படும். வினையெச்சம் இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலை வினையெச்சம்
- குறிப்பு வினையெச்சம்

தெரிநிலை வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) படித்து முடித்தான்

குறிப்பு வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) மெல்ல நடந்தான்

இடைச்சொல்

தானே தனித்து இயங்காமல் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து இயங்கும் சொல் இடைச்சொல் எனப்படும்.

அவை:

- ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகள்
- கிறு,கின்று போன்ற காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்
- தல், அல், மை ஆகிய தொழிற்பெயர் விகுதிகள்
- அத்து, அன்று, அம் போன்ற சாரியைகள்
- ஏ, ஓ, உம், தோறும், தான், என, என்று போன்ற தத்தம் பொருள் உணர்த்தி வருபவை
- மற்று போன்ற அசைச் சொற்கள்
- உவம உருபுகள்
- ஆன்,அன், ஆள், அள், அர்,உ போன்ற பால் உணர்த்தும் விகுதிகள்

(எ-டு)

அவளைக் கண்டேன் - ஐ

நடக்கின்றான் - கின்று

படித்தல் - அல்

நடந்ததன்று	- அன்று
வந்தாயே	- ஏ
செய்தாயோ	- ஓ
வந்ததென்று	- என்று
'மற்று அறிவாய் நல்வினை'	- மற்று
தாமரை போன்ற முகம்	- போன்ற
படித்தாள்	- ஆள்

உரிச்சொல்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொல்லாகவும், பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவும் நின்று, கற்றவர்கள் மட்டும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வழங்கும் சொல் உரிச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு)

1. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்ற ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள்
2. பல பொருள் குறித்த ஒரு சொற்கள் - கடி - இச் சொல் , காவல், புதுமை, கரிப்பு போன்ற பல பொருள்களைக் கொடுக்கும்.

தமிழில் சொற்கள் இலக்கிய வகையிலும் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1. இயற்சொல்
2. திரிசொல்
3. திசைச்சொல்
4. வடசொல்

இயற்சொல்

அனைவருக்கும் பொருள் விளங்கும் தன்மையினைக் கொண்ட சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு) மரம், வானம், காற்று போன்றவை

திரிசொல்

கற்றவர்களுக்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும் அரிய சொல் திரிசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்
- பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

(எ-டு)

- கிள்ளை,தத்தை, சுகம் – இவை கிளி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல திரிசொல்
- வேழம் – இச் சொல் கரும்பு, மூங்கில், யானை முதலிய

பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல்

திசைச்சொல்

எல்லாத் திசைகளிலும் வழங்கும் வேற்று மொழிகளில் இருந்து , தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் திசைச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு). சிக்கு – கன்னடம்

கொக்கு – துளு

ஜன்னல் – போர்த்துகீசியம்

ஆசாமி - அரபு

அந்தோ (ஐயோ) - சிங்களம்

வடசொல்

வடமொழியில் இருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் வடசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தற்சமம்

- தற்பவம்

தற்சமம்

தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி வழங்கும் சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

(எ-டு)

காரணம், கமலம், குங்குமம்

தற்பவம்

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது தமிழ் ஒலி முறைக்கு ஏற்ப மாறி வழங்கும் சொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

(எ-டு)

விசேஷம் - விசேடம்

புத்ர - புத்திரன்

தொகாநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது சொல்லின் பகுதிகள் தொகாமல் அதாவது மறையாமல் வருவது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

எழுவாய் வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதன் வந்தான்

விளி வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதா வா

பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த அமுதன்

வினையெச்சத் தொடர் - சென்று அடைந்தான்

வினைமுற்றுத் தொடர் - சென்றான் அமுதன்

இடைச்சொல் தொடர் - மற்று ஒருவன்

உரிச்சொல் தொடர் - நனி சிறந்தது

வாழ்க வாழ்க - அடுக்குத் தொடர்

தொகைநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது உவம உருபு, பண்பு உருபு, வேற்றுமை உருபு போன்றவை தொக்கு அதாவது மறைந்து வருவது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

வேற்றுமைத்தொகை

வினைத்தொகை

பண்புத்தொகை

உவமைத்தொகை

உம்மைத்தொகை

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஆறாம் வேற்றுமை வரை உள்ள உருபுகள் சொற்களுக்கு இடையில் மறைந்து வருவது வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு)

வீடு கட்டினான் - ஐ மறைந்து வந்துள்ளது.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை
தலை வணங்குகிறேன் - ஆல் மறைந்து வந்துள்ளது

மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை

எலிப் பகை - கு மறைந்து வந்துள்ளது

நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை

ஊர் நீங்கினான் - இன் மறைந்து வந்துள்ளது

ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை

அவன் புத்தகம் - அது மறைந்து வந்துள்ளது

ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை

மலைக் கோயில் - கண் மறைந்து வந்துள்ளது

ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை

வினைத்தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் மூன்று காலமும் மறைந்து வருவது வினைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) விளைநிலம்

இதில் விளைந்த நிலம், விளைகின்ற நிலம், விளையும் நிலம் என மூன்று காலமும் மறைந்து வந்துள்ளது.

பண்புத் தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் பண்பை விளக்குகின்ற ஆகிய, ஆன போன்ற உருபுகள் மறைந்து வருவது பண்புத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) பைந்தமிழ்

கருங்கடல்

உவமைத் தொகை

இரண்டு சொற்களுக்கு இடையில் உவம உருபு மறைந்து வருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கயல் விழி

பவளவாய்

உம்மைத்தொகை

இரு சொற்கள் சேர்ந்து வரும் பொழுது இடையில் உம் என்பது மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) அண்ணன் தம்பி

வெற்றிலை பாக்கு

அன்மொழித் தொகை

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தொகைகளில் ஒன்று விரிந்த

பின்னரும் பொருள் முடிவு பெறாமல் அவை அல்லாத வேறு மொழி மறைந்து வந்து பொருள் தருவது அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கார்குழல் வந்தாள்

இத்தொடரில் கரிய கூந்தலை உடையவள் வந்தாள் என விரியும்.